

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 116

Αν και το όνομα του δε λέει πολλά πράγματα στο δικό μας κοινό, ο Jean-François Stévenin είναι μια γνώριμη φιγούρα του γαλλικού κινηματογράφου. Κοντόσωμος, τραχύς, με έντονη φαλάκρα, έχει εμφανιστεί, τα τελευταία τριάντα χρόνια, σε πάνω από 100 ταινίες, από τον Truffaut (*Η αμερικάνικη νύχτα*, *Το χαρτζιλίκι*) μέχρι τον Godard (*Πάθος*), τον Rivette (*Out 1*) και νεότερους σκηνοθέτες, περνώντας και από πολλές δεκάδες ταινίες και τηλεταινίες της τρέχουσας παραγωγής. Ο Jean-François Stévenin είναι, όμως, πέρα από ηθοποιός, κι ένας πολύ ιδιαίτερος σκηνοθέτης, ένας δημιουργός εξαιρετικά πρωτότυπος, ο οποίος, μέσα από μόλις τρεις ταινίες, γυρισμένες το 1978, το 1985 και το 2001, κατάφερε να συγκροτήσει ένα έργο ξεχωριστής και σπάνιας συνοχής. Θαυμαστής του Κασσαβέτη και του Celine, ο Stévenin εισάγει στο γαλλικό κινηματογράφο έναν αέρα ευλευδερίας και ένα αταξινόμητο βλέμμα, ένα ρομαντικό και στοχαστικό κλίμα, μια παράξενη και συγχρόνως οικεία ευωδιά λυρισμού, που πηγάζει απ' τη ζεστασία και τη μεσότητα των προσώπων και των σχέσεων τους, μιαν απροσδόκητη κοσμική ποίηση του χώρου και της φύσης. Και οι τρεις ταινίες του schoinoβατούν ανάμεσα στο παραμύθι και το χρονικό, το ορεινό γουέστερν και το μυθιστόρημα μαθητείας, το προσωπικό έπος και το παρείστικο καλαμπούρι. Και οι τρεις ταινίες του ξεκινούν από τυχαίες συναντήσεις ανδρών που γνωρίζονται για πρώτη φορά ή ξαναβρίσκονται μετά από χρόνια. Συναντήσεις που θα αποκτήσουν αναπάντεχα δυσανάλογη σημασία, θα εξελιχθούν σε τάσεις φυγής και θα οδηγήσουν τους παλιμπαλίζοντες ήρωες σε απρόβλεπτες περιπέτειες, εκτονωτικές και συχνά ξεκαρδιστικές. Οι καταστάσεις, όμως, όσο αλλόκοτες κι αν είναι, δε γίνονται ποτέ ούτε φτηνές, ούτε κιτς· αντίθετα, στις πιο περιπαικτικές χειρονομίες, στους πιο παιχνιδιάρικους διαλόγους, φωλιάζει μια αλήθεια, σε πυρακτωμένη μορφή, η αλήθεια που εκπέμπουν οι ήρωες και που έχει να κάνει με την εντοπιότητά τους ως χαρακτηριστικοί Γάλλοι, τυχοδιώκτες με χαμένο τον μπούσουλα, χασομέρηδες ή «χαβαλέδες στον κόσμο τους», με την ιδιόμορφη γλώσσα τους και τις εκφράσεις τους, μιαν αλήθεια που είχαμε να νιώσουμε με τόση ένταση από τον Renoir και τον Pialat... Ο Jean-François Stévenin είναι ένας καλτ σκηνοθέτης.

του Μιχάλη Δημόπουλου

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Τυφλός στόχος / *Slepa pega* (σελ. 4)

της *Hanna Slak* (Σλοβενία, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ισορροπώντας ανάμεσα στο υπαρξιακό δράμα, την προσωπική δήλωση και την πολιτική αιχμή, το φιλμ της 27χρονης Hanna Slak αποτελεί μια συγκινητική και βαθιά ανθρωπινή αφιέρωση στα αδιέξοδα της γενιάς της.

«Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης»

Αλληγορία III (σελ. 9)

του Κώστα Σφήκα (Ελλάδα, 2002)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Έξω από τη φόρμα του αφηγηματικού κινηματογράφου, στο γνώριμό του ύφος, βρίσκεται η νέα δημιουργία του Κώστα Σφήκα, που εμπνέεται από τον ποιητικό λόγο του Σολωμού.

Μυστικά μιας εκδρομής / *Vylet* (σελ. 4)

της Alice Nellis (Τσεχία/Σλοβακία, 2002)

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ένα σκοτεινό και κωμικό ταυτόχρονα roadmovie με θέμα τις οικογενειακές σχέσεις.

Στη σκιά του Λέμυ Κώσιον (σελ. 9)

του Νίκου Ζερβού

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Από τους κώδικες του κλασικού φιλμ νουάρ εμπνέεται ο σκηνοθέτης Νίκος Ζερβός στην καινούρια του ταινία, με τον Λάκη Κομνηνό στο ρόλο ενός πρώην αστυνομικού που προσπαθεί να συνδέσει το παζλ ενός φόνου.

Jean-François STEVENIN

“Η φιλία είναι όπως το καύσιμο σε μια μηχανή. Αυτή φέρνει τους ανθρώπους κοντά. Χωρίς αυτήν μένεις μόνος, τρελαίνεσαι. Και η ταινία είναι ένα «παγκόσμιο» ταξίδι, όπως και κάθε ταινία βέβαια.”

Ζαν-Φρανσουά Στεβενέν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Μια σωτηρία με το στανιό από τη Σλοβενία και μια τρελή τρελή οικογένεια από την Τσεχία στο Διεθνές Διαγωνιστικό
- 5 Ο νέος κινηματογράφος στη Γερμανία από τον παραγωγό της ταινίας *Μπάνγκκαλου* και την ηθοποιό της ταινίας *Halbe Treppe*
- 6 Τα ζευγάρια μεταξύ τους... στους Νέους Ορίζοντες και πώς ο Aurelio Grimaldi έμαθε να κάνει φθηνές ταινίες συγγράφοντας
- 7 Για ιδέες ταινιών που γεννιούνται τυχαία στο δρόμο μας μιλάει ο Κορέατης σκηνοθέτης Hong Sang-soo
- 9 Για το αγίαστρο πάθος του με τα πλατό και τα στούντιο και την επόμενη ταινία του μιλάει ο Γιάννης Δαλιανίδης
- 10 Ο Νίκος Ζερβός, ο Λάκης Κομνηνός και ο Γιώργος Τζούκας μιλούν για τον Έλληνα Λέμυ Κώσιον
- 11 Γυναίκα της Ζάκυνθος με τον αλληγορικό τρόπο του Κώστα Σφήκα και οι υπόλοιπες ελληνικές ταινίες της ημέρας
- 13 Για τον κινηματογράφο σαν τρόπο ζωής λέει ο Jean-François Stévenin, προσκεκλημένος του Φεστιβάλ
- 15 Δύο επανηληπτικές προβολές στις Μοτιές στα Βαλκάνια: *Θεός φυλάξει* και *Θιανθρωπί*
- 17 Να κοιτάξουμε προς τον εαυτό μας, μας προτείνει με την ταινία του *Uson* ο Lee Chang-dong από την Κορέα

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλογο,
Μηνά μεγαλομάρτυρος, Βίκτωρος και Βικεντίου
μαρτύρων σήμερα... Όπως Βικέντιος Βαν Γκογκ.
Κάτω τα χέρια από τον Μικρό Σερίφη!

• Έχει πλάκα το φεστιβάλ. Μιλάς με κόσμο, κάνεις τον
έξυπνο για τις ταινίες (ω, βέβαια, χρυσή μου, έχω δει 22
και μπορώ να σου πω τα πάντα), περιφέρεσαι σαν ζόμπι
στους χώρους (αυτή η μακάβρια αναφορά είμαι
εγώ) και πάνω από όλα
ανακαλύπτεις τον εαυ-
τό σου. Πόσες ώρες
μπορώ να αντέξω σε
μια σκοτεινή αίθουσα
χωρίς να με πιάνει κα-
τούρημα; Πόσες ώρες
μπορώ να είμαι παλου-
κωμένος σε μια καρέκλα χωρίς να αρχίζω να
κουιεύμαι υστερικά; Μπορώ να μείνω ξύπνιος
χωρίς οδοντογλυφίδες στα βλεφάρια; Αυτά είναι
καίρια ερωτήματα. Θέλω την αλήθεια, ακόμα κι
αν δεν μπορώ να τη χειριστώ.

• Η στήλη δηλώνει ευθαρώς οπαδός του
Orgasmic. Νιώσαμε πάλι τον οργανισμικό κινημα-
τογράφο για τα καλά, την κοινωνία των μεταλ-
λαγμένων. Αν μη τι άλλο ένα πράγμα που κατα-
φέρνει -και του αξίζει ένα δυνατό μπράβο-, είναι ότι το
κοινό συμμετέχει με κάθε τρόπο. Χειροκροτάει ρυθμικά,
φωνάζει, βρισιέται θανάσιμα, γελάει νευρικά, σηκώνεται να
φύγει. Οργανισμικός κινηματογράφος σημαίνει πείραμα, ση-
μαίνει αντίδραση. Τι είδαμε αυτή τη φορά; Κούκλες να
τραγουδάνε ψαλμούς, ηλεκτρική σκούπα να ρουφάει το...
ανδρικό μώριο, γυναίκες από πορνοταινίες να παίρνουν
σάρκα και οστά, μια πιανκίδα «Applause» (χειροκρότημα)
να αναβοσβήνει για πέντε λεπτά δοκιμάζοντας τις αντοχές
και των πιο υπομονετικών, τύπους να πίνουν γάλα μέχρι
ξεράματος. Οι πιο γενναίοι (που θα παρευρεθούν και στις
τρεις προβολές) θα πάρουν ένα βραβείο. Καλό μας κου-
ράγιο.

• Όσοι πάντως μιλούν για την Αμερική, τη χώρα της ευ-
φορίας, του πλούτου και της ηθικής, θα έπρεπε να ρίξουν
μια ματιά στο ντοκιμαντέρ *Δέκτης*. Υπαίθρια ερασιτεχνική
πάλι στις ήσυχες γειτονιές της πολιτείας του Ιλινόις, με
ανατριχιαστικές ακρότητες. Νέοι να τυλίγονται με σωμα-
τοπλέγματα, να πηδάνε σε πινέζες και να χτυπιούνται μέ-
χρι λιποθυμίας, ώστε το νεανικό κοινό που πλήττει θανά-

travelling

Όλες οι φυλές του σινεμά σε απανωτούς οργανισμούς...

σιμα, να διασκεδάζει με σάρ-
κα και θέαμα. Επιστροφή
στις αρένες. Μόνο τα λιο-
ντάρια λείπουν (είναι είδος
προς εξαφάνιση, αλλιώς...)

• Το πρωί έσκασε μύτη στο
φεστιβάλ και η κριτική επι-
τροπή του διεθνούς διαγωνι-
στικού. Ο Μπομπ Ράφελσον
με σκούφο, ο Φατίρ Κότσι
με την ανοιχτωσιά στο κεφά-
λι, η Ιρανή Καρίμι, μελαμψή
και γοητευτική με καλυμμένα
μαλλιά (προσοχή στην κοπέ-

**Οικογένεια Ιταλών
Γκριμάλνι: Ο
Μπερλουσκόνι έχει
την κυβέρνηση,
την τηλεόραση,
τις κρατικές
επιχορηγήσεις.
Εμείς έχουμε
τα παιδιά μας.
Και τις ταινίες μου.**

είπαμε χθες αυτά) δεν έχει έρθει ακόμα.
Θα φτάσει Τρίτη το πρωί και πρέπει να κά-
νει εντατικό homework για να προφτάσει
τους λοιπούς. Πρέπει να δει όσες ταινίες

In Black με τις μαύ-
ρες αυτοκινητάρες.
Να μουν κι εγώ μέ-
σα...

• Ποιος λείπει; Ποι-
ος λείπει; Ο Μάρκο
Μπελόνιο, πρόεδρος
της κριτικής επιτρο-
πής, ο οποίος λόγω
της αρρώστιας (τα

είπαμε χθες αυτά) δεν έχει έρθει ακόμα.
Θα φτάσει Τρίτη το πρωί και πρέπει να κά-
νει εντατικό homework για να προφτάσει
τους λοιπούς. Πρέπει να δει όσες ταινίες

**Φατίρ: Εγώ σέντερ φορ.
Μπομπ: Εγώ χαφ.
Αχιλλέας: Εγώ μπακ.
Νίκι: Εγώ... τέρμ.
Μίρολιουμπ: Εγώ εξτρέμ.
Τιερού: Εγώ λίμπερο.
Μπελόνιο: Εγώ απόν.**

**Καλλιγραμμή δεσποινίς με κορδόνι
βερατάει στην κάρτα διαπίστευσης
και εικαστικό καλόν: Γιατί δεν
κάθεται κανένας κοντά μου; Τι έχω;**

λα. Είναι και
μόνη της μες
στα αγόρια).
Πολιτισμικό

μπαχάλο. Να δούμε πώς θα τα βολέψουν. Ε, κά-
ποια φόρμουλα θα βρουν και αυτοί. Μετά τη συ-
νέντευξη βγήκανε έξω από την αποθήκη και σαν
μια χαρούμενη τσακαλοπαρέα φωτογραφήθηκαν με
φόντο τους δυο λαχανί γιγαντοανθρώπους, τη θάλασσα
και τον καθαρό ουρανό. Έφυγαν διακριτικά σαν τους Μεν

**Μπομπ ο μάστορας:
Εμείς στο Αμερική
τρώμε μπρέκφαστ
με αυγά, μπέικον,
χυμό, καφέ, κέικ
και λουκανικά.
Νίκι: Μμμ...
και το Ιράκ;**

έχασε κι όχι τσάτρα-πάτρα,
ε; Με προσοχή, παρακαλώ.

• «Είναι πολύ όμορφα εδώ.
Τρώμε πρωινό στις 9, μετά
πρωινό στις 11, στη
1 παίρνουμε το πρωινό μας,
στις 3 έχουμε μεσημεριανό
και στις πέντε απολαμβάνο-
νουμε το μεσημεριανό. Εί-
ναι ασυνήθιστο για έναν
αμερικάνο να τρώει τόσο
συχνά και υγιεινά. Όλα εί-
ναι μια καινούρια εμπειρία
εδώ». Μάλιστα, κύριε Ρά-
φελσον, φτάνει πια με τα
φαστ φουντ και τα Μακντό-
ναλντς. Καιρός για λίγη
χωριάτικη και τζατζίκι.

• «Στην Ιταλία υπάρχει μια
παράξενη κατάσταση. Η δημοτική τηλεόραση ανήκει στο
Σίλβιο Μπερλουσκόνι, η ιδιωτική τηλεόραση ανήκει στο

Σίλβιο Μπερλουσκόνι και η επιτροπή που εγκρίνει τα
νότια ελέγχεται (μαντέψτε από ποιον) από το Σίλβιο
Μπερλουσκόνι». Λόγια του λαλίστατου Ιταλού Γκριμάλνι
καθώς η κορούλα του έκοβε βόλτες στην αποθήκη με τα
παιχνίδια της. Τι να κάνουμε; Σίλβιο κόβει, Σίλβιο μοιράει
Σίλβιο τρώει. Πασός ο Σίλβιο...

• «Μέχρι τα 25 μου πίστευα πως δεν είχα χιούμορ. Νό-
ζα πως ήμουν πολύ σοβαρός. Αργότερα όταν άρχισα να
φτιάχνω ταινίες, είπαν ότι έχω χιούμορ και τώρα είμαι π
λύ ευτυχής». Κάλιο αργά παρά ποτέ, κύριε γλωσσολό-
Χονγκ Σανγκ Σο.

• Μετά την ταινία της κυρίας Παναγιωτοπούλου, άνοι-
οι βρύσες και ο κόσμος έβγαине σαν ποτάμι. Είχαν γεμί-
και οι δυο εξώστες. Ούτε σε στάδιο να ήμασταν. Τόσο
ακούγονταν πριν για την ταινία, ήταν λογικό η ανταπόκρι-
από το κοινό να είναι... χειμαρρώδης.

• Καμιά φορά η ιδέα για μια ταινία δεν είναι προϊόν επι-
τικής σκέψης ούτε μιας ημίγυμνης μούσας. Κρύβεται επι-
πιο παράξενα μέρη. Ο Γραμματικός, λέει, περπατούσε π
νω σε αποκόμματα εφημερίδων, μέχρι που κάποιο κλάμ
σε στο πόδι του και στάθηκε η έμπνευσή του. Μακάρι να
κολλήσει και σε μένα κανά απόκομμα, μπας και γράψω
νά μπει στο σέλερ.

• Ελληνική κουτοπονηριά, μπαμπεσιά, μαλαγασιά. Δεν
επιτρέπεται να κόβεις εισιτήρια για δυο ταινίες την ίδια
χρονική στιγμή, όμως «παράθυρα» υπάρχουν και με λίγη
φαντασία τα βρίσκεις (σε κάτι τέτοια όλοι είμαστε εξοφτε-
ρια). Πας στο ένα ταμείο στην αποθήκη και βγάζεις εισι-
στήρια, μετά πας στο Ολύμπιον για να βγάλεις ακόμα
για άλλες ταινίες, και ύστερα από μερικές ώρες επιστρέ-
φεις στην αποθήκη (σιγά μην σε θυμούνται, δεν είσαι κα-
τόσο γόης) και βγάζεις περισσότερα. Τελικά γεμίζεις με
732 (ο αριθμός είναι τυχαίος) χαρτάκια που ξεχειλίζουν
από παντού και όταν έρθει η ώρα δεν β
ρεις ποιο να πρωτοβγάλεις. Ας πρόσ-
χες!

• Τι πράγμα και αυτό με το καφέ και τη
ελληνική αίσθηση του «πρέπει να πίνω
ρόφημά μου για τουλάχιστον 2 ώρες»; Ε
εε, αφήστε κανά τραπέζι ελεύθερο και
πάτε να δείτε ταινίες. Μια εβδομάδα έμ
νε. Αδράξτε τα δευτερόλεπτα, γιατί κάπ
τε θα τελειώσουν... Δεν είναι πεσιμισμός. Είναι η αναπι-
φευκτη ροή του χρόνου.

• Με αφορμή το *Λίλια για πάντα* και μια πληροφορία απ
το Ρόιτερ: Για να καταλάβετε το μέγεθος της εκμετάλλε-
σης των δυστυχών εκδιδόμενων Ρωσίδων (και αναφερόμ
στε στην καταπιεστική εκμετάλλευσή δια βίας), ο μαζώ
ετήσιος τζίρος από τη διακίνησή τους στο εξωτερικό, έ
περνά τα 7 δισεκατομμύρια δολάρια!!!

• Η Λαπωνέζα από τον *Κούκο*, πριν παίζει στην ταινία
έβουσκε... τάρανδους. Χωρίς σχόλιο.

• Τι να μην ξεχάσω για αύριο: Να ξεπνίσω με αυτοπτε-
θηση (αν δεν τα καταφέρω, τότε να κοιμηθώ και να ξεπ-
νίσω). Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση
από ταινίες να δω Στεβενίν (τόσα καλά λέει το φεστιβάλ
για αυτόν), Ερμυσίγιο (είμαι ο νούμερο ένα οπαδός σου
οπωσδήποτε τις *Κούκλες* του Τακέσι Κιτάνο, διαγωνισ-
ό, τι βρω (δεν μ' αρέσει να διαμορφώνω άποψη εκ των
προτέρων για αυτό το τμήμα) και σιγά-σιγά να αρχίσω
επισκέπτομαι τις παράπλευρες εκθέσεις. Α, ναι: και να
χώνω τη μουσούδα μου παντού.

Sotiris Babas
donkhotis@hotmail.gr

11 ΔΕΥΤΕΡΑ • MONDAY

OLYMPION RENAULT	PAVLOS ZANNAS	JOHN KASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI	PLATEIA ALPHA ODEON 4
11:30 - Yannis Dalianidis Tribute ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΗΛΗΞΑΝ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΗΛΗΞΑΝ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ - 92' Greece/1970 O.V. Greek 14:00 - International Competition ΤΥΛΑΟΣ ΣΤΟΧΟΣ / SLEPA PEGA - 87' Hanna Slak Slovenia/2002 O.V. Slovenian/English subtitles 17:00 - Greek Films 2002 "Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ...ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ" ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ III "Ι ΓΥΝΕΚΑ ΤΗΣ...ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ" ALLIGORIA III - 70' Costas Siliak Greece/2002 O.V. Greek 19:30 - International Competition ΜΥΣΤΙΚΑ ΜΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ / VYLET - 100' Alice Nellis Czech Republic, Slovak Republic/2002 O.V. Czech, Slovak/English subtitles 22:30 - Greek Films 2002 ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΛΕΜΜΥ ΚΟΣΙΩΝ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΛΕΜΜΥ ΚΟΣΙΩΝ - 84' Nikos Zervos Greece/2002 O.V. Greek 01:30 - Midnight Vision (Orgasmic cinema) ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ / EMPIRE - 74' O.V. English	12:00 - NH Retrospective: Hong Sang-soo Η ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΕΝΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙ ΕΠΕΣΕ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ DAEJIGA UMULE PAJINNAL - 114' Hong Sang-soo Korea/1996 O.V. Korean/English subtitles 14:30 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi IPIZ / IRIS - 76' Aurelio Grimaldi Italy/2000 O.V. Italian/English subtitles 17:00 - NH Retrospective: Shirin Neshat Πρόγραμμα Ταινιών Μικρού Μήκους (8 ταινίες) Short Film Program (8 films) 89' USA, Morocco, Turkey/1998 No Dialogues 20:00 - Yannis Dalianidis Tribute Τημητική εκδήλωση για τον Γέννηση Δελιανιδή Special Award Ceremony ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΙΑ ΦΑΙΛΙΜΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΙΑ ΦΑΙΛΙΜΑ - 120' Greece/1965 O.V. Greek 23:00 - NH International Selection THIS IS NOT A LOVE SONG - 94' Billie Eilingham United Kingdom/2001 O.V. English	11:30 - NH Tribute: J.H. Hermosillo Η ΚΥΡΑ ΕΡΑΝΤΑ ΚΙ Ο ΓΙΟΣ ΤΗΣ DONA HERLINDA Y SU HIJO - 90' Jaime Humberto Hermosillo Mexico/1985 O.V. Spanish/English subtitles 14:00 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi POZA FOYNTSEKA ROSA FUNZECA - 90' Aurelio Grimaldi O.V. Italian/English subtitles 16:30 - NH International Selection K - 84' Shoja Azari USA, Morocco, Iran/2002 O.V. English 19:30 - NH International Selection ΕΙΜΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ VATER - 102' Dani Levy Germany/2002 O.V. German/English subtitles 22:30 - NH International Selection LILIA 4-EVER - 109' Lukas Moodysson Sweden, Denmark/2002 O.V. Russian, Swedish/English subtitles	11:00 - Balkan Survey ΘΕΟΣ ΦΥΛΑΞΕΙ NE DAO BOG VECEG ZLA - 107' Snezana Tribuson Croatia/2002 O.V. Croatian/English subtitles 13:00 - Asian Vision OASIS/OASIS - 132' Lee Chang-dong Korea/2002 O.V. Korean/English subtitles 16:00 - Bela Tarr Retro ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΟ ΑΛΜΑΝΑΚ OSZI ALMANACH - 127' Hungary, Germany, France/1984 O.V. Hungarian/French subtitles 19:00 - Marco Bellocchio Retro Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ L'UOMO DAL FIORE IN BOCCA - 36' Ulich Kohler Germany/2002 O.V. German/English subtitles 23:00 - Bela Tarr Retro ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΟ KARHOZAT - 126' Hungary, Germany, Austria/1987 O.V. Hungarian/French subtitles	12:00 - Marco Bellocchio Retro TA MATIA, TO STOMA GLI OCCHI, LA BOCCA - 100' Italy, France/1982 O.V. Italian/English subtitles 14:30 - International Competition ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ MIZU NO ONNA - 115' Hidenori Sugimori Japan/2002 O.V. Japanese/English subtitles 17:00 - Special Screenings RUSSIAN ARK - 96' Alexander Sokurov Russia, Germany/2002 O.V. Russian/English subtitles 20:00 - International Competition ΜΠΑΝΤΑΛΟΟΥ BUNGALOW - 84' Ulich Kohler Germany/2002 O.V. German/English subtitles 23:00 - Marco Bellocchio Retro Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΗΣ DIAVOLO IN CORPO - 115' Italy, France/1986 O.V. Italian/English subtitles	11:30 - Pantelis Voulgaris Retro Η ΦΑΝΕΛΛΑ ΜΕ ΤΟ "9" I FANELLA ME TO "9" - 117' Greece/1991 O.V. Greek/English subtitles 14:00 - Pantelis Voulgaris Retro ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ELEFTHERIOS VENIZELOS - 157' Greece/1980 O.V. Greek/English subtitles 17:00 - Greek Films 2002 ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΡΑΙΔΕΛ - EL VECINO CUBANO HOREVONTAS ME TON RAIDEL - 87' Alexis Tsafas Greece/2002 O.V. Greek 19:30 - Pantelis Voulgaris Retro Η ΉΥΧΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ISHES MERES TOU AVGOSTOU - 108' Greece/1991 O.V. Greek/English subtitles 22:30 - Greek Films 2002 Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ O VASSILIAS - 130' Nikos Grammatikos Greece/2002 O.V. Greek	SCREENINGS RESERVED FOR THE PUBLIC BADGES NOT VALID 17:30 - Balkan Survey ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ FILANTHROPICA - 110' Nae Caramfil Romania, France/2001 O.V. Romanian/English subtitles 20:00 - Shooting Stars ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ PIEDRAS - 130' Ramon Salazar Spain/2001 O.V. Spanish 22:30 - Out of Competition HALBE TREPPE - 105' Andreas Dresen Germany/2001 O.V. German/English subtitles

ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Η ταινία *Ο βασιλιάς των Μάρβιν*
Γκάρντενς θα προβληθεί την Τρίτη 12
Νοεμβρίου στις 12:00 στην αίθουσα
Φρίντα Λιάππα.

Διεθνής Κριτική Επιτροπή: Κρίνονται όλοι με τον ίδιο τρόπο

Λέν κρίνουμε με επιείκεια τους νέους, πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες οι οποίοι παρουσιάζουν στο Φεστιβάλ την πρώτη ή τη δεύτερη ταινία τους, τόνισαν τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής του Διαγωνιστικού Τμήματος στη συνέντευξη τύπου που έδωσαν χθες. Από την παρουσίαση της επταμελούς επιτροπής έλειπε, λόγω ασθένειας, ο πρόεδρος της, ο Ιταλός σκηνοθέτης Marco Bellocchio, ο οποίος θα φτάσει στην Θεσσαλονίκη την Τρίτη.

Ο Αμερικανός σκηνοθέτης, Bob Rafelson, ανέφερε ότι "οι νέοι σκηνοθέτες έχουν τεράστιο δυναμισμό, κάτι το οποίο δεν χαρακτηρίζει τους έμπειρους. Βλέποντας ταινίες 'φρέσκων' ανθρώπων, μπορώ να μάθω περισσότερα από ό,τι βλέποντας ταινίες καταξιωμένων σκηνοθετών. Εξάλλου, κρίνουμε αυτούς τους ανθρώπους ελεύθερα, χωρίς πιέσεις από στούντιο και παραγωγούς".

Ο Bob Rafelson έκανε ειδική αναφορά και στη σημαντική, όπως την χαρακτήρισε, ευκαιρία που του δόθηκε να γνωρίσει τα υπόλοιπα μέλη της κριτικής επιτροπής και να περνάει τις μέρες μαζί τους "με έναν τρόπο ασυνήθιστο για έναν Αμερικανό, κάτι το οποίο είναι μια εμπειρία παντελώς νέα για μένα". Τα υπόλοιπα μέλη της Επιτροπής είναι: Thierry Jousse, Niki Karimi, Mirosljub Vuckovic, Fatmir Koci

Niki Karimi,
η μοναδική γυναίκα
της Επιτροπής

Η λαϊκή ματιά στις ταινίες της Μελίνας

Αφίσες για τις ταινίες της Μελίνας Μερκούρη από όλο τον κόσμο εκτίθενται στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (εντός της ΔΕΘ) έως τις 28 Νοεμβρίου.

Τα εγκαίνια της έκθεσης πραγματοποιήθηκαν χθες παρουσία των Ευάγγελου Βενιζέλου και Ζιλ Ντασέν. Πρόκειται για μια συλλογή του Γιώργου Πηλικίου την οποία εμπλουτίζει εδώ και τρία χρόνια, με τη Μελίνα όπως την είδαν σε όλες τις χώρες του κόσμου που παίχτηκαν οι ταινίες της. Για την έκθεση, που παρουσιάζεται για πρώτη φορά, ο Ζιλ Ντασέν έδειξε ενθουσιασμένος και συγκινημένος από την

αγάπη του συλλέκτη για τη σύντροφό της ζωής του.

Ο Γιώργος Πηλικός, αφηγήθηκε το πώς άρχισε να συλλέγει τις αφίσες, λέγοντας ότι αυτό συνέβη το 1999. Αφορμή στάθηκε ένα δώρο που του έκαναν στο παζάρι της Κωνσταντινούπολης, το οποίο ήταν μια αφίσα της Μελίνας από την ταινία *Φαίδρα*. Από τότε άρχισε να ταξιδεύει και να συλλέγει τις αφίσες. Τελικά συγκέντρωσε 260 από ταινίες στις οποίες πρωταγωνίστησε ή απλώς συμμετείχε η Μελίνα και άλλες 1.000 με θέματα από τον ελληνικό κινηματογράφο.

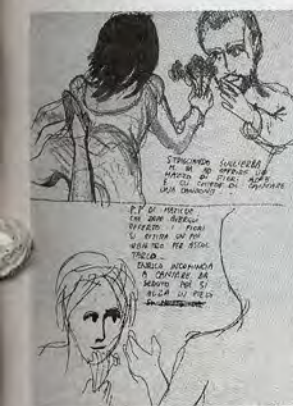
Μαυές στο Ιράν

Έκθεση φωτογραφίας με 80 έργα Ιρανών καλλιτεχνών εγκαταστάθηκε χθες στο Μουσείο Φωτογραφίας, στο Λιμάνι. Η έκθεση με τίτλο «Μαυές στο Ιράν» παρουσιάζεται στο πλαίσιο των παράλληλων εκδηλώσεων των Νέων Οριζόντων και θα παραμείνει ανοιχτή έως τις 24 Νοεμβρίου.

«Οι φωτογραφίες εκφράζουν διαφορετικούς πολιτισμούς και στυλ. Πιστεύω πως σ' αυτό δεν υπάρχουν σύνορα. Εδώ δείχνουμε τι κάνουν οι δικοί μας φωτογράφοι και ελπίζουμε να δούμε στον τόπο μας και τη δουλειά των Ελλήνων φωτογράφων», δήλωσε ο επιμελητής του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Τεχεράνης, Αμίντ Σεβερί. Μετά την ολοκλήρωση της παρουσίασης στο Λιμάνι, η έκθεση θα μεταφερθεί στη Λευκωσία. Ο Θέμης που είδε την έκθεση είπε "καταπληκτική".

Το σινεμά του Μπελόκιο μέσα από τα σχέδια

Έκθεση σχεδίων του τιμώμενου σκηνοθέτη Μάρκο Μπελόκιο εγκαταστάθηκε χθες στην Αποθήκη Β, στο Λιμάνι και θα διαρκέσει για όλες τις ημέρες του Φεστιβάλ.

Στην έκθεση παρουσιάζονται σχέδια του σκηνοθέτη που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας των ταινιών του, σύμφωνα με την έμπνευση της στιγμής και ήταν καθαρά για προσωπική χρήση.

Τα σχέδια παρουσιάστηκαν για πρώτη και μοναδική φορά στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο, ενώ στην παρούσα έκθεση έχουν προστεθεί και μερικά έργα που εκτίθενται για πρώτη φορά.

Τα σχέδια της έκθεσης είναι από τις ταινίες: *Οι γροδιές στην τσέπη*, *Εν ονόματι του πατρός*, *Τα μάτια-το στόμα*, *Ερρίκος Δ΄*, *Ο διάβολος στο κορμί της*, *Η μάγισσα*, *Η καταδίκη*, *Το όνειρο της πεταλούδας* και *ο Πρίγκιπας του Χόμπουρκ*.

Επιμέλεια: Όλγα Κοζάνη

Τιμητική εκδήλωση για τον Γιάννη Δαλιανίδη

Σήμερα Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, στις 20:00, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας, θα πραγματοποιηθεί τιμητική εκδήλωση για τον Γιάννη Δαλιανίδη. Θα μιλήσουν ο Κώστας Γεωργουσόπουλος και ο Νίκος Καβουκίδης και στον σκηνοθέτη θα απονεμηθεί ο Χρυσός Αλέξανδρος. Θα ακολουθήσει η προβολή της ταινίας *Κορίτσια για φίλημα*.

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί την

για την πολύτιμη συνεισφορά της

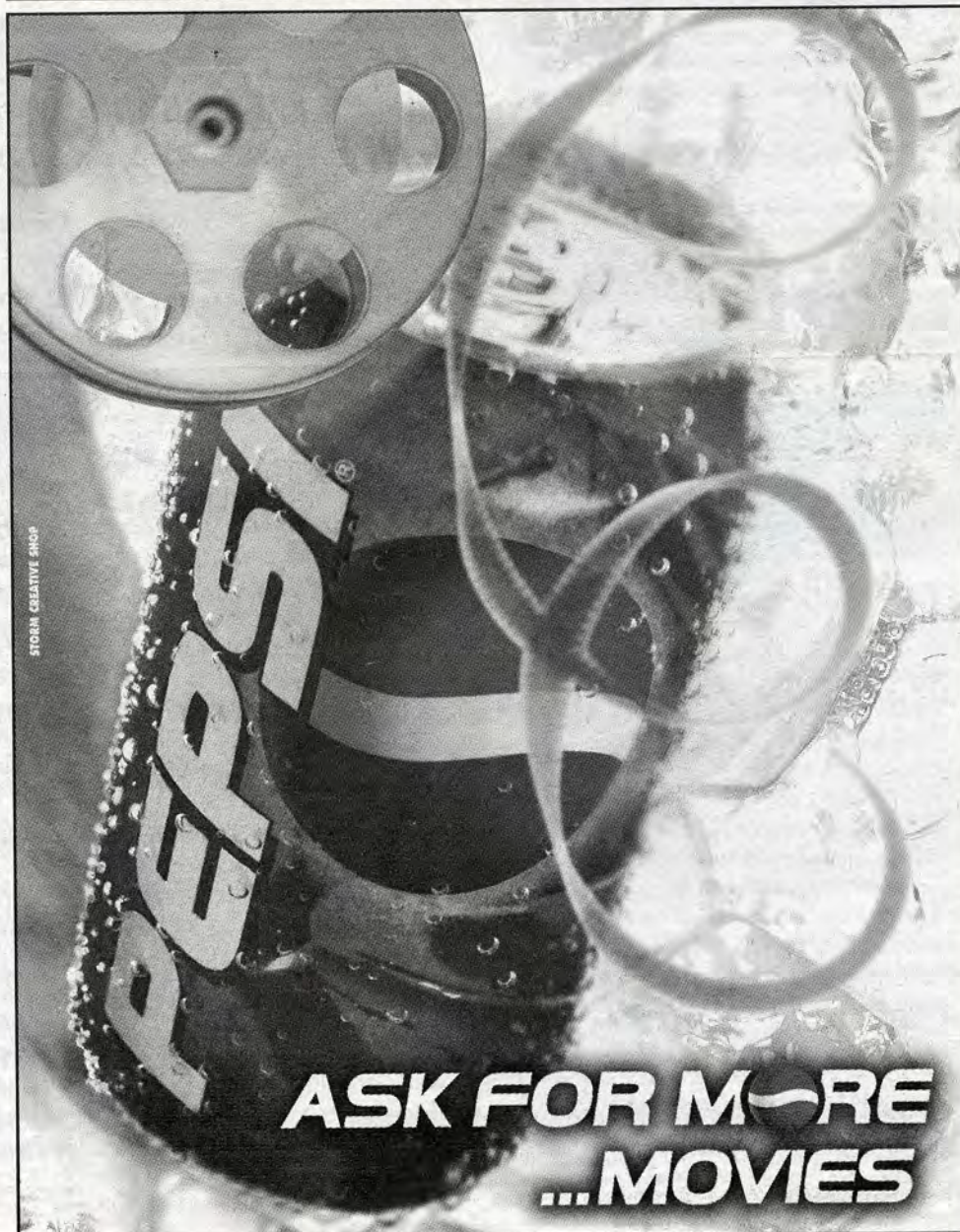
Dewar's

ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
1. Εξόριστος σε άλλον ουρανό	4,072	4,193	4,132
2. Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου	4,377	4,711	4,544
3. Μπάνγκαλου	3,093		
4. Γυναίκα της βροχής	4,101		
5. Τυφλός στόχος			
6. Μυστικά μιας εκδρομής			
7. Επιθυμίες της γης			
8. Ρότζερ Ντότζερ			
9. Μην κλαις			
10. Ο γάμος της Ράνα			
11. Δύση			
12. Θα το μετανιώσεις			
13. Για πάντα δικός σου			
14. Η ζωή με σφάζει			
15. Χαπόν			
16. Ελ Μποναερένσε			

1. Γύρω γύρω όλοι	4,030	
2. Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino cubano	4,333	
3. Ο βασιλιάς		
4. «Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης» Αλληγορία III		
5. Στη σκιά του Λέμι Κόσιον		
6. Εγκώμιο βραδύτητας		
7. Φύλακες του χρόνου		
8. Ο κόσμος ξανά		
9. Όνειρα γλυκά		
10. Το μουσικό του Νοέμβρη		
11. Παρά λίγο, παρά πόντο, παρά τρίχα		
12. Η μνήμη		
13. Πάμε για ένα ούζο		
14. Όσο υπάρχει αλκοόλ		
15. Ο χαμένος τα παίρνει όλα		
16. Lilly's story		

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Επαναληπτικές προβολές

Γυναίκα της βροχής/Mizu no onna
του Hidenori Sugimori (Ιαπωνία, 2002)

Η Ρίο, που το όνομά της σημαίνει «δροσερό, διάφανο νερό», είναι ιδιοκτήτρια με τον πατέρα της των δημόσιων λουτρών μιας μικρής επαρχιακής πόλης στη δυτική Ιαπωνία. Η Ρίο είναι γνωστή και ως «η γυναίκα της βροχής», επειδή τα σημαντικά γεγονότα της ζωής της πάντοτε συνοδεύονται από βροχοπτώσεις. Ραγδαία και ασταμάτητη βροχή σημειώνεται την ημέρα που πεθαίνουν ο πατέρας της και ο φίλος της. Η Ρίο θα ξεκινήσει μια νέα ζωή. Μόνη τώρα, θα πρέπει να συμφιλιωθεί με την ίδια της την ελευθερία και την ανεξήγητη ικανότητά της να γιατρεύει. Σύντομα, θα γνωρίσει τον Γιουσάκου, έναν νεαρό πυρομανή, ο οποίος καταζητείται από την αστυνομία ως εμρηπτής.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 14:30

Μπάνγκαλου/Bungalow
του Ulrich Köhler (Γερμανία, 2002)

Γυρνώντας στο στρατόπεδο ύστερα από μια άσκηση, ο Πάουλ, νεαρός στρατευμένος, το σκάει και πηγαίνει στο άδειο μπάνγκαλου των γονιών του. Όμως, η «αδεία» του δεν θα έχει καλή εξέλιξη. Ο Στρατός τον αναζητεί, η φίλη του, Κέρστιν, χωρίζει μαζί του, και ο μεγάλος του αδελφός, Μαξ, εμφανίζεται απροειδοποίητα, μαζί με τη φίλη του, Λένα. Ο Πάουλ κλείνεται στον εαυτό του και περιμένει την ευκαιρία να επιβληθεί στον αδελφό του. Στη μέση του ανταγωνισμού τους παγιდება η Λένα, η οποία προσπαθεί να μεσολαβήσει, νιώθοντας παράλληλα μια συμπάθεια για τον Πάουλ. Αυτό που ξεκινάει ως μια σύγκρουση ανάμεσα σε δυο αδέρφια, γρήγορα εξελίσσεται σε μια μονομαχία για το ποιος θα κερδίσει τη Λένα.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 20:00

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Τυφλός στόχος / Slepa pega

της Hanna Slak (Σλοβενία, 2002)

Να πιστεύεις ότι μπορείς να σώσεις κάποιον από το μαρτύριο του. Κάποιος θα το θεωρούσε αμαρτία και κάποιος άλλος ελπίδα. Όμως στη σημερινή Σλοβενία, λίγοι έχουν την πολυτέλεια να ελπίζουν πως μπορούν να κερδίσουν το παιχνίδι της ζωής. Η νεαρή Lyra ανήκει σε αυτούς και προσπαθεί να το αποδείξει, μαζεύοντας από το δρόμο τον ναρκομανή φίλο της Gladki, κρατώντας τον εγκλωβισμένο σε ένα δωμάτιο, παλεύοντας να τον λυτρώσει για πάντα από το μαρτύριο του. Μένει μαζί του όλη τη μέρα, βγαίνει έξω τις νύχτες μόνο για να προμηθευτεί τη δόση μεθαδόνης που αυτός χρειάζεται, αρνείται τη βοήθεια των φίλων της, θυσιάζει την δική της ελευθερία για να αποφύγει σε αυτό το σκοπό, χωρίς να μπορεί να εξηγήσει την αγάπη που του έχει. Μέχρι που η αληθινή ζωή που τόσο πολύ αποφεύγει, θα της φανερώσει το μυστικό πίσω από την συναισθηματική της εξάρτηση μαζί του.

Η υπόσχεση μιας νέας ζωής με σύγχρονους κοινωνικούς και οικονομικούς κανόνες αγνοεί τις μικρές ανθρώπινες ιστορίες που συμβαίνουν στην καρδιά μιας χώρας. Φτώχεια, ανεργία και ναρκωτικά τρέφονται από τη σύγχυση για ένα μέλλον που κανείς δεν ξέρει, με θύματα πρώτα τους νέους ανθρώπους.

Ο *Τυφλός Στόχος* ανοίγει ένα παράθυρο στην μεταπολεμική Σλοβενία για να μας αποκαλύψει μια κοινωνία σε μεταβατικό στάδιο, όπου η ελπίδα «χορεύει» μαζί με την ακραία απελπισία. Τον τόνο στην ταινία δίνουν οι γεμάτες ενέργεια ερμηνείες των δύο πρωταγωνιστών, η κλειστοφοβική ατμόσφαιρα, η σκοτεινή φωτογραφία και η μουσική επένδυση από το τοπικό ροκ συγκρότημα των «Dreamwalk» που υπογραμμίζει τη συναισθηματική κατάσταση των ηρώων. Αυτή είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινίας της σκηνοθέτιδας, η οποία σπούδασε συγκριτική φιλολο-

Η ταινία ανοίγει ένα παράθυρο στην μεταπολεμική Σλοβενία για να μας αποκαλύψει μια κοινωνία σε μεταβατικό στάδιο, όπου η ελπίδα «χορεύει» μαζί με την ακραία απελπισία.

Λουμπλιάνα του Igor Sterk που περιλαμβάνεται στο φετινό τμήμα «Μοτιές στα Βαλκάνια». Έχει ασχοληθεί και με μουσικά videoclips για μερικά από τα πιο γνωστά γκρουπ της χώρας της.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 14:00

Μυστικά μιας εκδρομής / Vylet

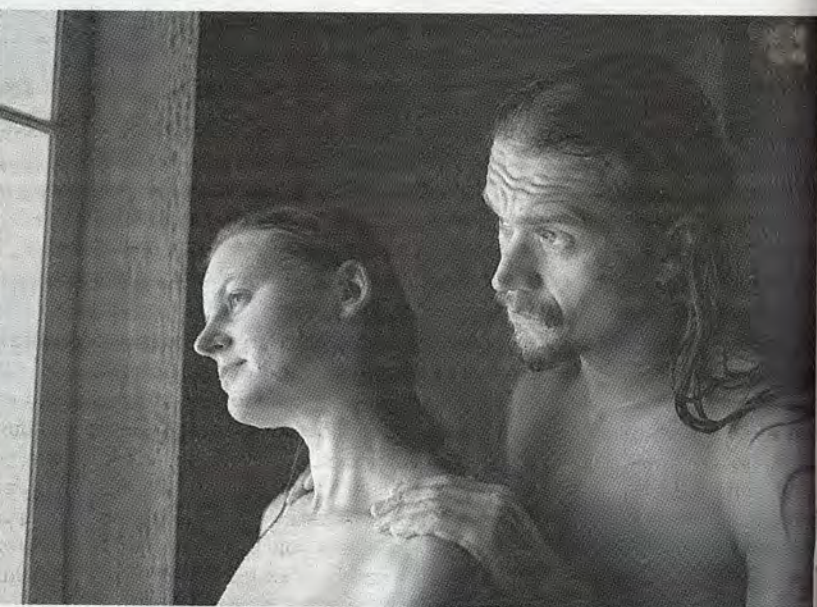
της Alice Nellis (Τσεχία/Σλοβακία, 2002)

Μια γιαγιά που ονειρεύεται να «φιλήσει» έστω για μια τελευταία φορά το χώμα της πατρίδας που άφησε πίσω. Μια μάνα που νιώθει άχρηστη και γραπώνεται συνεχώς πάνω στις κόρες της. Δυο κόρες που παύουν να φέρονται τους άνδρες τους σαν ηλίδιους ακόμα κι όταν ο ένας απ' αυτούς αποκαλεί τη μία απ' αυτές «κεφαλοτύρι». Και η τέφρα του μπαμπά που έχει δυο βδομάδες κρατημένη στο ντουλάπι της γιαγιάς, «ζητώντας» να σκορπιστεί στον τόπο που γεννήθηκε.

Αυτή η τρελή τρελή οικογένεια από την Τσεχία πρωταγωνιστεί στο φιλμ της Alice Nellis, όπου ένα τραγικό γεγονός—ο θάνατος ενός αγαπημένου προσώπου—γίνεται αφορμή για ένα ταξίδι επιστροφής των μελών της στις ρίζες τους—η Σλοβακία στην προκειμένη περίπτωση—γεμάτο απρόοπτα και τραγελαφικές καταστάσεις.

Το ιδιουσυχρασιακό τσέχικο κιούμπο, το καλογραμμένο σενάριο, οι αλλόκοτες καταστάσεις που γεννιούνται σε κάθε στιγμή και οι εκφραστικές ερμηνείες των ηθοποιών δίνουν το στίγμα μιας ταινίας—διαδρομής που μας δείχνει αυτό που όλοι ξέρουμε. Δεν υπάρχουν οικογένειες χωρίς μυστικά και ψέματα, δεν υπάρχουν άνθρωποι μέσα σε αυτές χωρίς απωθημένα συναισθήματα και καλά καμουφλαρισμένες πληγές. Καμιά φορά χρειάζεται μια ολόκληρη ζωή για να βρεις τη θέση σου μέσα σ' αυτές, καμιά φορά αρκούν μόλις δυο μέρες παρέα με λίγες στάχτες. Αλλά όταν συναντηθείς με την αλήθεια τους, έχεις αγαπήσει αυτό που είσαι.

Παρακολουθώντας την ταινία, βρισκόμαστε στην καρδιά ενός παράξενα σκοτεινού και κωμικού roadmovie από την Τσεχία που προσφέρει αυθεντικές δόσεις γέλιου, δακρύων αλλά και τρυφερότητας για τις ανθρώπινες σχέσεις.

Για την 31χρονη σκηνοθέτιδα από την Τσεχία, αυτή είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία της. Το πρώτο της φιλμ, *Eeny Meeny* κέρδισε πολλά βραβεία σε διεθνή φεστιβάλ, ανάμεσα τους και αυτό της FIPRESCI στο Karlovy Vary, το 2000. Προηγουμένως είχε σκηνοθετήσει πολλά ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση ενώ υπήρξε και σχεδιάστρια της διαφημιστικής καμπάνιας της Microsoft στη χώρα της. Πριν στραφεί στο σινεμά, σπούδασε αγγλική και αμερικάνικη λογοτεχνία στην Πράγα, καθώς και σεναριογραφία στην περίφημη σχολή FAMU. Έχει επίσης μεταφράσει πολλά βιβλία.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 19:30

Ο νέος κινηματογράφος στη Γερμανία

Tobias Buechner, παραγωγός της ταινίας Μπάνγκαλου

Τι ήταν αυτό που σας τράβηξε ως παραγωγό να ασχοληθείτε με αυτό το φιλμ;

Με τον σκηνοθέτη ήμασταν συμφοιτητές στη σχολή κινηματογράφου. Το πρώτο treatment του σεναρίου έγι-νε από τον Kohler, στο τε-λευταίο έτος των σπουδών μας. Το είχα διαβάσει τότε και με άγγιξε. Μου άρεσε το πως περιέγραφε την ατμόσφαιρα της δεκαετίας του '80, παρόλο που δεν αναφέρεται στις δικές μου εμπειρίες αλλά έχει να κάνει με την αίσθηση της εποχής που έπαιρνα κι εγώ. Επίσης μου άρεσε ο χαρακτήρας του Πολ, ο οποίος έχει μια αόριστη ανάγκη να επαναστατήσει και να ξεφύγει από κάτι. Είναι ο γιος δύο γονιών της γενιάς του '68, που είναι οικογένειες οι οποίες είναι ανοιχτές και μεγαλώνουν τα παιδιά τους με περισσότερες ανέσεις και ελευθερίες. Παρόλα αυτά ο Πολ σαν εικοσάρης έχει ανάγκη να κοντραριστεί με το οικογενειακό του περιβάλλον και το εκφράζει πηγαίνοντας στο στρατό.

Γιατί διαλέξατε ο κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας σας να ανήκει στη γενιά του '80;

Ήταν μια γενιά, αυτή της δεκαετίας του '80, που θα τη χαρακτηρίζαμε «α - πολιτική». Δεν είχε τρόπο να εκφραστεί πολιτικά και κυρίως δεν είχε αντικείμενο και λόγο να επαναστατήσει και αναφέρομαι

στο καθεστώς της κυβέρνησης. Κολ και στις συμφωνίες για τους πυραύλους που είχαν γίνει, χαρακτηρίζοντας την απολιτική συμπεριφορά αυτής της γενιάς.

Ως παραγωγός σε ποιο τμήμα της διαδικασίας ολοκλήρωσης της ταινίας συμμετείχατε πιο ενεργά;

Συμμετείχα πολύ στο εικαστικό μέρος του φιλμ και στο casting το οποίο έγι-νε με πολύ κόπο γιατί θέλαμε να είναι ακριβές. Είχαμε από την αρχή πολύ συγκεκριμένες ιδέες για το πρέπει να είναι αυτό το σπίτι, αυτό το οικογενειακό μπανγκαλόου στο οποίο καταφεύγει ο πρωταγωνιστής, το οποίο είναι της εποχής του '60. Επίσης ασχολήθηκα με τη δεύτερη γραφή του σεναρίου, κάναμε πολλές συζητήσεις με το σκηνοθέτη για τις σχέσεις ανάμεσα στους χαρακτήρες και ποιο βάρος αναλογεί σε κάθε ρόλο μέσα στο σενάριο. Ο τρόπος εργασίας του σκηνοθέτη με τη συνε-ναριογράφο ήταν κατά κάποιον τρόπο «εκκλεισμένων των θυρών». Μερικές φορές ήταν αρκετά δύσκολο για μας, γιατί ξέραμε ότι υπάρχει κάτι καινούριο αλλά δεν μας το έλεγαν.

Τι είδους ταινίες σας ενδιαφέρουν και κάνετε ως νέος παραγωγός;

Ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής πρέπει να έχει να κάνει με ένα θέμα που πηγαίνει α-

πό την πραγματικότητα και είναι αληθινό. Να υπάρχει μια πολύ προσωπική γραφή και προσέγγιση του θέματος, που στη Γερμανία λέμε «σινεμά του δημιουργού». Δεν με ενδιαφέρουν οι φανταστικές ιστορίες και γενικά τα «σπουδαία» θέματα.

Πόσο εύκολο είναι να κάνει κανείς σινεμά σήμερα στη Γερμανία;

Επειδή υπάρχει οικονομική κρίση και είναι όλο και πιο δύσκολο να κάνεις ταινίες αλλά πιστεύω ότι αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γυρίζονται καλύτερα φιλμ, ταινίες που ενδιαφέρονται πιο πολύ για δύσκολα κοινωνικά θέματα. Ευτυχώς πέρασε η δεκαετία του '90 που προσπαθούσαμε να μιμηθούμε το αμερικάνικο σινεμά, γυρίζοντας σωρηδόν κωμωδίες. Έχουμε μια κινηματογραφική αγορά κάπως κλεισμένη, δεν έχει μεγάλο άνοιγμα στο παγκόσμιο χώρο. Υπάρχουν τα σύνορα με τη Γαλλία που δύσκολα μπορούμε να τα περάσουμε. Αν είναι τυχερό ένα φιλμ μπορεί να παιχτεί στην Ελβετία και την Αυστρία. Στη περίπτωση του Kohler ήταν πιο εύκολο γιατί είχε κάνει μια βραβευμένη μικρού μήκους ταινία στην Μπερλινάλε, τον *Πύραυλο*, και ήταν ήδη γνωστός.

Ποια είναι τα επόμενα σχέδια σας;

Φέτος κάναμε δύο παραγωγές, μία ενός τούρκου σκηνοθέτη που ζει στη Γερμανία και ένα φιλμ στη Βραζιλία. Τώρα δουλεύουμε σε ένα νέο πρότζεκτ. Διαβάζω συνέχεια σενάρια και με ενδιαφέρει να προσανατολιστώ σε νέους δημιουργούς.

Ένα πείραμα χωρίς σκηνοθετική καθοδήγηση

Gabriela Maria Schmeide, πρωταγωνίστρια της ταινίας Halbe Treppe

Μιλήστε μας για το σημείο εκκίνησης της ταινίας

Η βασική ιδέα ήταν να γυρίσουμε ένα φιλμ χωρίς την έννοια της «αποστολής» που συχνά αποδίδουμε στο σινεμά. Η επιθυμία του σκηνοθέτη ήταν να κάνουμε μια ταινία με τούσους ανθρώπους όσοι χωράνε μέσα σε ένα αυτοκίνητο και με τα λιγότερα δυνατά κινηματογραφικά μέσα. Στο φιλμ συμμετείχαν συνολικά 11 άνθρωποι σε όλες τις ειδικότητες: ηθοποιοί, σεναριογράφοι, φωτιστές, ηχολήπτες...

Το *Halbe Treppe* είναι μια ταινία φτιαγμένη εξ ολοκλήρου σχεδόν από τους ηθοποιούς της. Πόσο δύσκολο ήταν αυτό για σας;

Επειδή όλοι ήμασταν φίλοι μεταξύ μας και είχαμε εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλον, νιώσαμε αυτοπεποίθηση. Όλο το φιλμ βασίζεται σε αυτοσχεδιασμούς, δεν είχαμε ούτε μια λέξη γραμμένη στο χαρτί, γι' αυτό φέραμε στην ταινία αληθινές καταστάσεις που δεν είναι δυνατόν να φανταστείς όταν κάθεται σε ένα τραπέζι να γράφεις. Καθίσαμε λοιπόν όλοι μαζί και σκεφτήκαμε πως μπορούμε να πούμε αυτή την ιστορία των δύο ζευγαριών που ερωτεύονται μεταξύ τους, τι ξέρουμε από την προσωπική μας ζωή. Ήταν σαν ένας διαγωνισμός του ποιος ξέρει τα περισσότερα πάνω σε αυτή την κατάσταση και ποιος είχε τις περισσότερες εμπειρίες.

Πως ήταν η εμπειρία των γυρισμάτων;

Ήμασταν ελεύθεροι να κάνουμε ότι θέλου-με, δεν είχαμε καμία σκηνοθετική καθοδή-

γηση. Καινούριες καταστάσεις γεννιόντουσαν κάθε στιγμή και κάθε μέρα ήταν διαφορετική. Επρόκειτο για ένα πείραμα το οποίο δεν ξέραμε που θα μας βγάλει. Για την ακρίβεια πιστεύαμε το αποτέλεσμα θα ήταν «άχρηστο», το κάναμε μόνο για μας ε-πειδή μας άρεσε η αυθεντικότητα της εμπειρίας. Ήταν μεγάλη έκπληξη για μας ότι άρεσε τόσο πολύ στον κό-σμο. Στη Γερμανία θεωρείται κάτι σαν «cult».

Η συμμετοχή του σκηνοθέτη ποια ήταν σε όλο αυτό το πείραμα;

Ο δικός του στόχος από την αρχή ήταν να βρει τους κατάλληλους ηθοποιούς που να έχουν την αυτοπεποίθηση να ζήσουν όλη αυτή την περιπέτεια. Η μόνη οδηγία που μας έδωσε ήταν να κάνουμε αυτό που μας βγαίνει χωρίς να ανησυχούμε για την κά-μερα, θα μας ακολουθούσε εκεί που θα ή-μασταν κάθε φορά. Ποτέ δεν είχε κάποια συγκεκριμένη εικόνα για το πως πρέπει να είναι μια σκηνή. Πιστεύω πως η δική του δουλειά - που ήταν και η πιο δύσκολη - α-φορούσε στο μοντάζ, αφού είχε στα χέρια του 70 ώρες κινηματογραφημένου υλικού, το οποίο έπρεπε να το φτάσει σε δύο περί-που ώρες.

Πως έγινε το κάστινγκ;

Μας ήξερε από άλλες δουλειές, είχαμε ξα-ναδουλέψει μεταξύ μας σε ένα άλλο φιλμ και διαπίστωσε σε μας το αίσθημα της ο-μάδας που χρειαζόταν. Απαραίτητος επί-σης όρος ήταν πως όλοι θα πληρωθούμε τα ίδια χρήματα με τους υπόλοιπους, από

τους ηθοποιούς μέχρι τον ί-διο το σκηνοθέτη.

Πόσο κράτησαν τα γυρίσματα;

Χρειάστηκαν τρεις μήνες για να ολοκληρωθεί το φιλμ αλλά δεν μπορώ να πω πόσες μέρες γυ-ρίζαμε γιατί στο μετα-ξύ ζούσαμε όλοι μαζί σε

αυτή τη μικροσκοπική πόλη, προσπαθώντας να βιώσουμε τις αληθινές καταστάσεις των χαρακτήρων. Όλοι μας δουλέψαμε για μια βδομάδα σε πραγματικές δουλειές, εγώ σε ένα σταθμό πάρκινγκ, η φίλη μου στην ταινία σε μαγαζί με α-ρώματα, άλλος σε σνακ μπαρ και άλλος στον τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό. Πέρασε καιρός πριν η κάμερα άρχισε να μας παρακολουθεί ως ρόλους πια. Το θεωρήσαμε α-παραίτητο για να προσδώσουμε ένα αίσθη-μα φυσικότητας στην ταινία. Όμως δεν υπήρχε κανένα πρόγραμμα γυρισμάτων.

Πολλοί κριτικοί ανέφεραν ότι πρόκειται για ένα «dogma φιλμ». Πιστεύετε ότι ο σκηνοθέτης της ταινίας θα συμφωνούσε με αυτή την άποψη;

Δεν νομίζω ότι ήθελε ποτέ να κάνει ένα φιλμ με τους κανόνες του «Δόγματος», α-κόμα κι αν δείχνει έτσι το αποτέλεσμα. Είναι περισσότερο ένας σκηνοθέτης που ψά-χνει για αληθινές ρεαλιστικές καταστάσεις, που αναζητά έναν ιδιαίτερο τρόπο να κάνει σινεμά.

Συνεντεύξεις: Τζένη Παυλίδου

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ρωσική κιβωτός / Russian Ark

του Αλεξάντερ Σοκούροφ (Ρωσία/Γερμανία, 2002)

Ένα κινηματογραφικό τεχνικό επίτευγμα, ένα σκηνοθετικό έ-πος, μια ποιητική ελεγεία, μια ιστορία φαντασμάτων, ένα συναρπαστικό πείραμα και ταυτόχρονα ένα φιλοσοφικό δοκίμιο για την πολιτική ιστορία διακοσίων και πλέον χρόνων της Ρω-σίας. Από έναν μετρ του κινηματογράφου όπως ο Αλεξάντερ Σοκούροφ, η συσώρευση των παραπάνω ερμηνευτικών χα-ρακτηρισμών μιας ταινίας δεν αποτελούν υπερβολή. «Χορο-γραφημένο» σαν συμφωνία του Τσαϊκόφσκι, το τελευταίο πρό-τζεκτ το Ρώσου σκηνοθέτη είναι ένα ιδιοσυγκρασιακό και φι-λόδοξο μάθημα της ρωσικής κουλτούρας μέσα από μια ξενά-γηση στο μουσείο Ερμιτάζ της Αγίας Πετρούπολης, ξεκινώ-ντας από το 1700 και φτάνοντας μέχρι το 1913, τρία χρόνια πριν την Κόκκινη Επανάσταση. Πίσω από τους πινάκες μυθι-κών μορφών, όπως ο Πούσκιν, η Αικατερίνη η δεύτερη, η πρι-γκίπισσα Αναστασία - η κάμερα μας μεταφέρει στα βασιλικά παλάτια της τσαρικής Ρωσίας για να γίνουμε μάρτυρες απρό-βλεπτων σκηνών με πρωταγωνιστές τα μέλη της δυναστείας - από το μαστίγωμα ενός στρατηγού από τον Μέγα Πέτρο μέχρι την εοπευσμένη επίσκεψη στην τουαλέτα της Μεγάλης Αικα-τερίνης. Το αποτέλεσμα, μας φανερώνει ένα συγκλονιστικό ο-πτικό παραμύθι «κλιδής, αυτοκρατορίας και εξουσίας», όπου τον πρώτο λόγο έχει η αριστουργηματική φωτογραφία και χρήση της κάμερας από τον γερμανό Tilmann Buttner (*Τρέξε Λόλα Τρέξε*), μια αυθεντία της steadycam. Εδώ δούλεψε με μια high definition ψηφιακή βιντεοκάμερα, ειδικά σχεδιασμένη για τις απαιτήσεις της ταινίας, έτσι ώστε να μπορεί να κατα-γράφει κατευθείαν σε σκληρό δίσκο ένα κινηματογραφημένο υλικό μεγάλης διάρκειας. Η πρωτοπορία όμως της *Ρώσικης Κιβωτού* δεν σταματάει εδώ. Αντικατοπτρίζεται στους 867 η-θοποιούς, τις τρεις ορχήστρες και τα 33 πλατό γυρισμάτων που ο Σοκούροφ διευθύνει με μοναδική αυτοπεποίθηση και ε-πιδεξιότητα, αλλά και στον τρόπο κινηματογράφησης όλης αυ-τής της υπερπαραγωγής: η ταινία γυρίστηκε με μια μόνο λή-ψη 96 λεπτών χωρίς ίχνος μοντάζ.

Το έργο του 51χρονου Αλεξάντερ Σοκούροφ που γεννήθηκε σε ένα χωριό της Σιβηρίας, αριθμεί περισσότερες από 30 μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες. Σπούδασε ιστορία στο Πανεπι-στήμιο Γκόρκι και σκηνοθεσία στην ανωτάτη σχολή κινηματο-γράφου της Μόσχας VGIK ενώ το 1995 ονομάστηκε ένας α-πό τους καλύτερους ευρωπαίους σκηνοθέτες, από την Ευρω-παϊκή Ακαδημία Κινηματογράφου. Τέσσερα χρόνια μετά η ται-νία του Μολώχ κέρδισε το βραβείο σεναρίου στις Κάνες.

Τ.Ζ.Π.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λάιπα, 14:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Grill point / Halbe Treppe

του Αντρέας Ντρέσεν (Γερμανία, 2001)

Διο παντρεμένα ζευγάρια που κοντεύουν τα σαράντα είναι Ακαλοί φίλοι, αλλά κάτι φαίνεται να λείπει από τη ζωή τους. Ο Κρις παρουσιάζει μια εκπομπή στο ραδιόφωνο, αλλά δεν έχει και πολλά να πει με τη δεύτερη γυναίκα του. Ο Ούβε, ι-διοκτήτης του σνακ μπαρ Grill Point περνάει όλες του τις ώ-ρες στη δουλειά, παραμελώντας τη γυναίκα του, Έλεν, και τα παιδιά του. Καθόλου περίεργο, λοιπόν, που η Έλεν και ο Κρις αρχίζουν να έρχονται πιο κοντά...

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 22:30

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ευχαριστεί την εταιρεία

HOUSE
interiors
contract

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Kukushka / The Cuckoo Alexander Rogozhkin (Russia, 2002)

Writer-director Alexander Rogozhkin's 1998 film *Checkpoint* examined the banality and treachery of war. Now, he has produced an exquisitely tuned look at the misunderstandings among three people - a Russian, a Finn and a Lapp - who, near the end of the Second World War, have left the battlefield for the unpredictability of a fitful truce. It is September 1944, the month in which Finland was forced to sign an armistice conceding certain territories to the invading Soviet troops. While Finland had previously been invaded by the Soviet army in 1939, it regained some land lost by joining German efforts against the Soviets in 1941. *The Cuckoo* is set during the delicate time when the tides have turned again. But tolerance, not violence, guides Rogozhkin's vision. The characters do not speak one another's languages, but the awe-inspiring northern wilderness of the film's setting becomes a blustery oasis for them, a fragile refuge from the brutalities that threaten to crack the continent apart. As the film begins, Veiko (award-winning actor Ville Haapasalo), a Finn, is chained to a stone in his SS uniform by German soldiers so that the Russians will finish him off. However, he cleverly escapes and falls on the mercy of the young Lapp peasant, Anni (Anni-Kristiina Juuso). She is taking care of Ivan (Viktor Bychkov), an intense Russian, while he recovers from a concussion. The Finn's uniform convinces Ivan that Veiko is an unrepentant fascist. A variety of lively situations ensues, as Veiko tries to cite Dostoevsky and Tolstoy to explain his antiwar position. As he did with his earlier work, Rogozhkin demonstrates a stellar ability to direct actors with subtlety and wit. All three are utterly delightful to watch, delivering exquisitely timed, finely-nuanced performances that are a great tribute to Rogozhkin's spectacular, clear, tightly-written screenplay. *The Cuckoo* distills the large-scale movements of history into the quirks and foibles of three individuals in a wonderfully intimate, alert and humorous anti-war film.

Dimitri Eipidis

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Η κυρα Ερλίνα και ο γιος της Dona Herlinda y su hijo

του Χ.Ουμπέρτο Ερμοσίγιο (Μεξικό, 1985)
Η Δόνια Ερλίνα λατρεύει το γιο της, Ροντόλφο, έναν τριαντάρη νευροχειρουργό που ζει μαζί της και που τον περιποιείται και κακομαθαίνει σαν να ήταν μικρό παιδί. Η Δόνια Ερλίνα έχει δύο διακαείς πόθους: να είναι ο γιος της ευτυχισμένος και να παντρευτεί και να κάνει οικογένεια. Καταφέρνει και του τα κανονίζει και τα δύο, χωρίς να πτοείται από το γεγονός ότι ο Ροντρίγκο είναι ερωτευμένος μ' ένα σπουδαστή μουσικής, τον Ραμόν...

Tribute J.U. Ermosillo - Cine Tzon Κασσαβέτης, 11:30

Τη μέρα που ένα γουρούνι έπεσε στο πηγάδι

Daejiga umule pajinnal
του Χόνγκ Σανγκ Σου (Κορέα, 1996)

Ο Χίο-σουπ, άσημος συγγραφέας, αγαπάει την Πο-κιόνγκ, μια παντρεμένη. Η Μιν-τζαέ, που εργάζεται ως ταμίας σε κινηματογράφο, αγαπάει τον Χίο-σουπ. Η Πο-κιόνγκ είναι παντρεμένη με τον Ντονγκ-βου, αλλά ερωτευμένη με τον Χίο-σουπ. Ο Ντονγκ-βου υποψιάζεται ότι η γυναίκα του τον απατά...

Hong Sang Soo Retro - Π. Ζάννας, 12:00

Ρόζα Φουντσέκα/Rosa Funzeca του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία)

Ύστερα από δέκα χρόνια στο πεζοδρόμιο, η Ρόζα Φουντσέκα αποφασίζει να εγκαταλείψει τη ζωή της πόρνης και να επανασυνδεθεί με το γιο της, Φερνάντο, που μεγάλωσε σ' ένα ίδρυμα της εκκλησίας. Ξεκινάει μια νέα ζωή, πουλώντας λουλούδια και γλυκά από έναν πάγκο και αγοράζοντας σπίτι. Ονειρεύεται μια αξιοπρεπή ζωή για το γιο της, ωστόσο, σύντομα παρουσιάζονται τα πρώτα οικονομικά προβλήματα. Την ίδια ώρα, η σχέση της με τον Φερνάντο είναι γεμάτη συγκρούσεις...

Spotlight A. Grimaldi - Cine Tzon Κασσαβέτης, 14:00

Ίρις/Iris

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 2000)

Η Μαρία έχει ξεχάσει τα γενέθλια της μητέρας της. Για να διορθώσει την κατάσταση, τρέχει στο λιμάνι όπου το πρωί είχε δει να πουλάνε ίριδες, αλλά έχει λεφτά μόνο για ένα λουλούδι. Ξεκινάει, λοιπόν, να βρει τα λεφτά που της λείπουν...

Spotlight A. Grimaldi - Π. Ζάννας, 14:30

Κ

του Σότζα Αζάρι (ΗΠΑ/Μαρόκο/Ιράν, 2002)

Σπονδυλωτή ταινία που αποτελείται από τρία μέρη. «Το παντρεμένο ζευγάρι»: ο Ρόμπερτ επισκέπτεται τον Ν, και τον βρίσκει με τη γυναίκα του στο πλευρό του γιου τους που ψυχορραγεί. «Σωφρονιστική αποικία»: ένας εξερευνητής παρακαλείται να σεβαστεί τους ηθικούς κώδικες μιας σωφρονιστικής αποικίας. «Μια αδελφοκτονία»: ο Βέσε δολοφονείται από τον παλιό του φίλο, Σμαρ...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 16:30

Shirin Neshat: 8 ταινίες μικρού μήκους Shirin Neshat: 8 short films

Τα έργα της Νεσάτ έχουν λάβει σημαντικές διακρίσεις, όπως, μεταξύ άλλων, το Χρυσό Λιοντάρι στην Μπιενάλε της Βενετίας το 1999 για το πρώτο της video installation με τίτλο *Turbulent*, και το πρώτο βραβείο στην Μπιενάλε του Κουάνγκ-τζου το 2000 για το video installation *Rapture*.

Shirin Neshat Retro - Π. Ζάννας, 17:00

Είμαι ο πατέρας/Väter

του Ντάνι Λεβί (Γερμανία, 2002)

Ο Μάρκο και η Μέλανι, ένα νεαρό παντρεμένο ζευγάρι, ζουν μια ζωή γεμάτη πάθος και όλα τα μικροπροβλήματα της καθημερινότητας. Η αγάπη τους είναι σαν ένας φάρος μέσα στην καταιγίδα. Ωστόσο, η πίεση της καριέρας, οι καμένες φρυγανιές και τα άπλυτα ρούχα διαβρώνουν τη μεταξύ τους τρυφερότητα...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 19:30

Τα ζευγάρια μεταξύ τους....

Λίλια για πάντα/Lilja 4ever

του Λούκας Μούντισον (Σουηδία/Δανία, 2002)

Η 16χρονη Λίλια ζει σ' ένα υποβαθμισμένο προάστιο, κάπου στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Η μητέρα της έχει πάει να ζήσει στην Αμερική με το φίλο της και δεν της στέλνει ούτε γράμμα ούτε χρήματα. Η Λίλια μετακομίζει σ' ένα μικρό, ερειπωμένο διαμέρισμα χωρίς ρεύμα ή θέρμανση. Ο μόνος φίλος της είναι ο 11χρονος Βολόντια που κοιμάται καμιά φορά στον καναπέ της. Τα πράγματα, όμως, αλλάζουν, όταν η Λίλια ερωτεύεται τον Αντρέι...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 22:30

This is not a love song

της Μπίλι Έλτρινγκαμ (Μ.Βρετανία, 2001)

Ο Σπάικ κι ο Χίτον είναι δύο μοναχικοί άνθρωποι που βρίσκον ο ένας τον άλλον. Ο Χίτον είναι λιγομίλητος, απρόσιτος, σίγουρος για τον εαυτό του. Ο Σπάικ είναι νευρικός, πολυλογάς, ενθουσιώδης, σαν παιδί. Βγαίνοντας από τη φυλακή οι δυο τους φεύγουν για την εξοχή μ' ένα κλεμμένο αμάξι, όμως η εκδρομή τους παίρνει μια τραγική τροπή όταν ο Σπάικ κάνει κατά λάθος ένα φοβερό έγκλημα κι ο Χίτον αποφασίζει να του συμπαρασταθεί.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 23:00

Aurelio Grimaldi

Ο Αουρέλιο Γκριμάλντι ανήκει στη νέα γενιά των Ιταλών σκηνοθετών που δουλεύει εντατικά και πολύπλευρα: γράφει ο ίδιος τα σενάρια του, κάνει τη σκηνοθεσία, επενδύει μουσικά τις ταινίες του, φτιάχνει τον φωτισμό ή ακόμη και τα κουστούμια των ηθοποιών. Ζει κι εργάζεται στο Παλέρμο της Ιταλίας. 6 ταινίες του συμπεριλαμβάνονται στο αφιέρωμα των Νέων Οριζόντων μεταξύ αυτών και η τριλογία εμπνευσμένη από τη ζωή και το έργο του Πιέρ Πάολο Παζολίνι: *Νερόλιο*, *Ένας Κόσμος Αγάπης*, και *Ρόζα Φρανζέκα*.

Πώς γίνεται ο συνδυασμός της δουλειάς του σκηνοθέτη με αυτή του μυθιστοριογράφου;

Ήθελα να γίνω συγγραφέας και σκηνοθέτης από τότε που ήμουν μαθητής λυκείου. Είναι περίπλοκο να εξηγήσω πως τα κατάφερα. Πιστεύω πως χρειάζεται μεγάλη τύχη αλλά η τύχη δεν μου έλλειψε. Αυτό που άλλαξε την τροπή της ζωής μου ήταν όταν πήγα να δουλέψω ως εκπαιδευτικός στις φυλακές ανηλίκων του Παλέρμο. Το Παλέρμο ήταν γνωστό για τις ιστορίες που είχαν σχέση με τη μαφία. Δίδαξα στις φυλακές ανηλίκων σε μια εποχή που η πόλη αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα. Από αυτή την εμπειρία μου έγραψα ένα βιβλίο το οποίο είχε μεγάλη επιτυχία στην Ιταλία, ακολούθησαν κι άλλα βιβλία και οι ταινίες. Έκανα 10 ταινίες μέσα στα τελευταία 10 χρόνια. Στη χώρα μου έχω γίνει γνωστός επειδή καταφέρνω να γυρίζω τις ταινίες μου με πολύ χαμηλό προϋπολογισμό.

Συγγράφοντας βιβλία

έμαθε να φτιάχνει

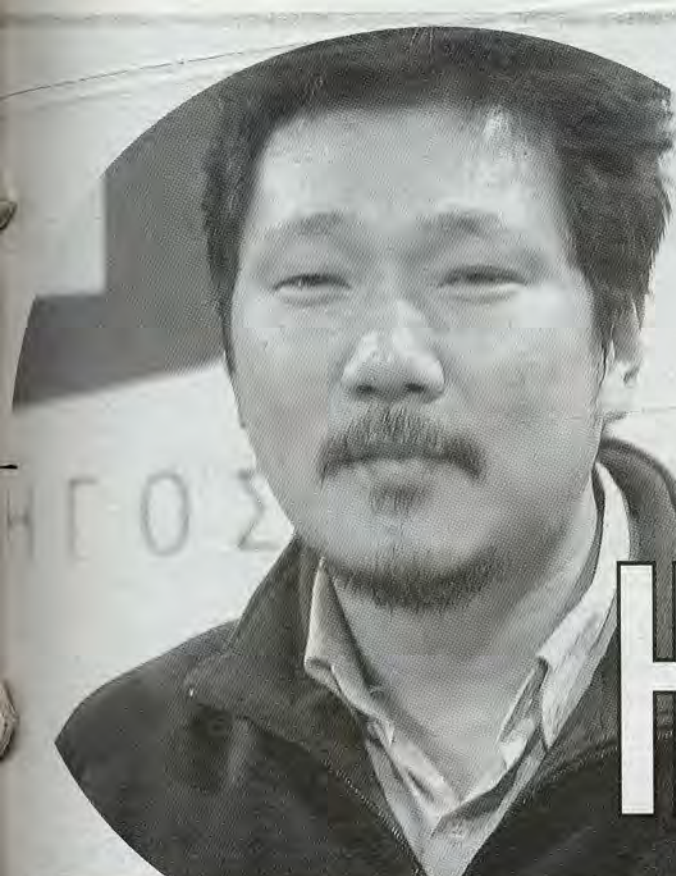
Ξεχωριστές ταινίες με πολύ χαμηλούς προϋπολογισμούς

Πώς καταφέρνεται να κάνει ταινίες με λίγα χρήματα; Η κατάσταση στο χώρο του κινηματογράφου στην Ιταλία είναι ασυνήθιστη δεν γνωρίζω αν ισχύει το ίδιο και στην Ελλάδα. Για να γυριστεί μια ταινία χρειάζεται έγκριση από

έναν από τους τρεις οργανισμούς που υπάρχουν, δηλαδή: τη δημόσια τηλεόραση, την ιδιωτική που ανήκει στον όμιλο του Μπερλουσκόνι ή το κέντρο κινηματογράφου της Ιταλίας. Το παράξενο στη παρούσα φάση είναι πως η δημόσια τηλεόραση ελέγχεται από τον Μπερλουσκόνι. Η ιδιωτική τηλεόραση ανήκει στον Μπερλουσκόνι και το Κέντρο Κινηματογράφου επίσης ελέγχεται από την κυβέρνηση. Ωστόσο, κατά το παρελθόν συνάντησα επίσης δυσκολίες στη χρηματοδότηση των ταινιών μου. Έτσι προτίμησα να τις φτιάξω με τα ελάχιστα ιδιωτικά κεφάλαια παρά να ζητήσω την έγκριση του κράτους. Δύο από τις ταινίες μου που συμπεριλαμβάνονται στο αφιέρωμα που γίνεται στη Θεσσαλονίκη: *Οι πουτάνες* και το *Νερόλιο* είναι ασπρόμαυρες και θεωρήθηκαν πολύ τολμηρές στη χώρα μου. Νομίζω πως για να γυριστούν ασπρόμαυρες ταινίες με έντονο ερωτισμό χρειάζονται ελάχιστα ιδιωτικά κεφάλαια.

Συνέντευξη: Χ. Καλλίτης

“προτίμησα να κάνω τις ταινίες μου με τα ελάχιστα ιδιωτικά κεφάλαια παρά να ζητήσω την έγκριση του κράτους”

Το έργο του Χονγκ Σαν Σου αντιπροσωπεύει τις καινοτόμες και πιο ριζοσπαστικές τάσεις στο σύγχρονο κινηματογράφο της Κορέας. Ο 42χρονος κινηματογραφιστής έχει βραβευτεί από το Φεστιβάλ του Ρότερνταμ για την ταινία του *Τη μέρα που ένα γουρούνι έπεσε στο πηγάδι*. Οι Νέοι Ορίζοντες κάνουν μια αναδρομή στο σύνολο του έργου του και παρουσιάζουν τις τέσσερις μεγάλου μήκους ταινίες που έχει σκηνοθετήσει. Ο Χονγκ Σαν Σου σκιαγραφεί με ρεαλιστικό και αριστοτεχνικό τρόπο λεπτομέρειες της καθημερινότητας, ενώ με υπόγειο χιούμορ αφήνει τους χαρακτήρες του να περιπλανιώνται ανεμπόδιοι, δημιουργώντας έτσι μια ατμόσφαιρα ελευθερίας και πορείας μέσα στο άγνωστο.

Hong Sang-soo

Ιδέες που γεννιούνται τυχαία στο δρόμο

Πώς φτάσατε στον κινηματογράφο;

Νομίζω πως έγινε τυχαία, δεν είχα κάποιο πλάνο όταν ήμουν νεότερος να ασχοληθώ με τον κινηματογράφο. Ένας φίλος που συνάντησα όταν ήμουν 20 ετών μου πρότεινε να το κάνω, μου άρεσε η ιδέα κι έτσι σπούδασα κινηματογράφο.

Έχετε μια μινιμαλιστική ματιά στα πράγματα και σας ενδιαφέρουν απλές καθημερινές καταστάσεις. Μπορείτε να μιλήσετε για τη σημασία της απλότητας στον τρόπο έκφρασής σας;

Αφήνω τη δουλειά μου να είναι όσο το δυνατό πιο απλή στο θέμα της φόρμας και της αισθητικής. Από πάντα μου άρεζαν οι δουλειές που έχουν αυτή την ποιότητα τόσο στη λογοτεχνία όσο και στον κινηματογράφο.

Δίνετε περισσότερη σημασία στη φόρμα ή στο περιεχόμενο των ταινιών σας;

Νομίζω πως δεν διαχωρίζονται πραγματικά μεταξύ τους η φόρμα από το περιεχόμενο. Μιλώντας για τον κινηματογράφο και τη λογοτεχνία συχνά τα διαχωρίζουμε αλλά το πλατύ κοινό προσπαθεί να καταλάβει κάτι από το τελικό αποτέλεσμα. Γενικεύοντας δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στο περιεχόμενο. Ωστόσο, νομίζω πως όταν μια ταινία αρέσει στο κοινό αυτό δεν το κάνει μονάχα λόγω του περιεχομένου της, αλλά επίσης και λόγω της φόρμας, η οποία κάνει κατανοητό και διασκεδαστικό το υλικό. Αν είχα να διαλέξω ανάμεσα στα δύο ακόμη κι αν δεν είναι δυνατό να τα ξεχωρίσω μεταξύ τους, θα διάλεγα τη φόρμα.

Πώς ξεκινά η ιδέα μιας ταινίας και στη συνέχεια την υλοποιείτε;

Η κάθε περίπτωση είναι διαφορετική. Προσπαθώ να ζήσω τη ζωή με πληρότητα και μερικές φορές έρχεται μπροστά μου ένα κομμάτι ζωής που μπορώ να το κάνω ταινία. Για παράδειγμα η ιδέα της τρίτης ταινίας μου που παίζεται στη Θεσσαλονίκη: *Η παρθένα που τη γδύνουν οι μνηστήρες της*, γεννήθηκε καθώς περπατούσα στο δρόμο κι ένα αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά μου. Ήταν μέσα ένας φίλος με τον οποίο είμαστε συνομήλικοι και άκουσα πως μόλις παντρεύτηκε. Υπήρχε δίπλα του μια νύφη. Μου προκάλεσε έκπληξη το γεγονός πως η νύφη ήταν 20 χρόνια νεότερη του. Έτσι μου προκλήθηκε η περιέργεια για το τι συνέβη σε αυτό το ζευγάρι. Γνώριζα ένα μέλος του παρελθόντος τους, έτσι όταν έφυγαν ξεκίνησα να σκέφτομαι για το πώς έγινε η πρώτη τους συνάντηση, τι ακολούθησε... Ίσως σε κάποιο βαθμό ζήλεψα, επειδή ήταν όμορφη και πολύ νέα. Φάνηκαν να είναι ευτυχισμένοι μαζί, ταυτόχρονα υπήρχε ένα κενό επικοινωνίας μεταξύ τους. Έτσι ξεκίνησα.

Πόσο σημαντικό είναι το χιούμορ για σας; Στις ταινίες σας υπάρχει με έναν υπόγειο τρόπο.

Μέχρι τα 25 μου χρόνια ποτέ δεν είχα σκεφτεί πως κατείχα οποιοδήποτε τύπο χιούμορ. Πάντα είχα την εντύπωση πως είμαι πολύ σοβαρός άνθρωπος. Κάποιος που συχνά γίνεται ανιαρός. Ψάχνοντας συστατικές επιστολές για να κάνω μετα-

πτυχιακές σπουδές το γράμμα ενός καθηγητή μου που συμπαθούσα πολύ αναφερόταν στο παράξενο χιούμορ μου. Αυτή ήταν η πρώτη φορά που άκουσα από κάποιον να μου λέει πως έχω χιούμορ. Όταν άρχισα να κάνω ταινίες ο κόσμος βρήκε μέσα τους το στοιχείο του χιούμορ, κάτι που με κάνει ιδιαίτερα ευτυχή.

Αφότου η ιδέα μιας ταινίας έρχεται στο μυαλό σας, ποιά μέθοδο ακολουθείτε;

Αφού αναρωτηθώ για το αν με ενδιαφέρει να δουλέψω το υλικό που συγκέντρωσα, προσπαθώ να βρω μια φόρμα γι' αυτό το υλικό. Το πιο σημαντικό κίνητρο για να φτιάξω μια ταινία είναι η περιέργεια. Ενδιαφέρομαι να δω τι συμβαίνει αν βάλω μαζί αυτό το υλικό σε μια συγκεκριμένη φόρμα. Μ' ενδιαφέρει να δω ποιά θα είναι η αντίδραση του κοινού.

Στις ταινίες σας παρόλο που είναι φτιαγμένες σε έναν πολιτισμό αρκετά μακρινό του ελληνικού, μπορούμε και ταυτιζόμαστε με τους χαρακτήρες σας. Πόσο ο κινηματογράφος μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης;

Είμαι ενάντιος στην παγκοσμιοποίηση. Νομίζω πως το μέγεθος της κοινωνίας στην οποία ένα άτομο ανήκει παίζει σημαντικό ρόλο. Αν η κοινωνία γίνει πολύ μεγάλη χάνει τη γεύση από τα πάντα. Θα μπορούσε ο κινηματογράφος να δώσει απάντηση στα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης αλλά προς το παρόν νομίζω πως λειτουργεί για λογαριασμό της παγκοσμιοποίησης. Τόσες πολλές χολιγουντιανές ταινίες κυκλοφορούν σε όλο το κόσμο. Η κάθε χώρα πρέπει να έχει την ευκαιρία να εκφράσει τα δικά της προβλήματα και την κουλτούρα της μέσω του κινηματογράφου, αλλά όλες οι αίσθουσες παίζουν χολιγουντιανές ταινίες. Δεν δίνεται η ευκαιρία να χρησιμοποιηθεί το μέσο του κινηματογράφου με σωστό τρόπο.

Τί συμβαίνει στη χώρα σας με τις χολιγουντιανές παραγωγές;

Η Κορέα είναι μια από τις λίγες χώρες που έχουν επιβάλλει ένα συγκεκριμένο ποσοστό των ταινιών να είναι εσωτερικής παραγωγής. Γύρω στο 45%, ποσοστό αρκετά μεγάλο σε σχέση με άλλες χώρες. Βρισκόμαστε σε αντιπαράθεση με τους αμερικανούς που θέλουν ν' αλλάξει το σύστημα. Από τη στιγμή που υπάρχει κοινό για μια ταινία, η κορεατική εταιρία διανο-

μής αποκτά πολύ δύναμη. Αν όμως δεν φτάσεις σε αυτό το σημείο είναι πολύ δύσκολο να έχεις διανομή για την ταινία σου.

Οι ταινίες σας γράφονται από πριν; Σε ποιο βαθμό επεξεργάζεστε τις λεπτομέρειες;

Αρχικά έχω ένα κείμενο με τους διάλογους που μπορεί να είναι 20 με 30 σελίδες και όπου περιγράφονται τα σημαντικά γεγονότα. Μετά αρχίζω τα γυρίσματα. Κάθε μέρα στο χώρο έχω έναν υπολογιστή κι έναν εκτυπωτή. Δουλεύω για 45 λεπτά με μία ώρα για τις σκηνές που πρόκειται να γυρίσω εκείνη τη μέρα. Μπορεί να είναι δύο ή τρεις σκηνές. Μετά διανέμω τους διάλογους και την περιγραφή των γεγονότων στους ηθοποιούς, δουλεύω με τους ηθοποιούς για περίπου μισή ώρα κι αρχίζω τα γυρίσματα.

Θα μπορούσατε να εργαστείτε έξω από την Κορέα σε έναν άλλο πολιτισμό, σε μια άλλη χώρα; Ή νιώθετε πως βρίσκεστε πολύ κοντά στην κορεατική κουλτούρα και δεν σας ενδιαφέρει κάτι άλλο;

Είναι λίγα τα στοιχεία μιας ταινίας μου για τα οποία νιώθω ισχυρός και το ένα είναι η γλώσσα. Είμαι ισχυρά συνδεδεμένος με την κορεατική γλώσσα. Λόγω της μετάφρασης οι μη κορεάτες δεν μπορείτε να παρατηρήσετε τη δύναμη της γλώσσας. Γι' αυτό το λόγο φοβάμαι να φύγω από τη χώρα μου και να δουλέψω σε μια άλλη γλώσσα. Αλλά νομίζω πως είναι πιθανό, είναι μια ενδιαφέρουσα πρόκληση για το μέλλον.

Οι χαρακτήρες στις ταινίες σας μοιάζουν πολύ μεταξύ τους σε σημείο να μην καταλαβαίνουμε αν αλλάζουν ή αν μένουν οι ίδιοι.

Μιλάτε για τις ομοιότητες σε συγκεκριμένες πράξεις των χαρακτήρων. Νομίζω πως αυτό συμβαίνει επειδή μου αρέσει να δουλεύω με το μοτίβο της επανάληψης και μερικές φορές συγκεκριμένες κινήσεις ενός χαρακτήρα τις επαναλαμβάνει ένας άλλος.

Σε ποιο βαθμό απελευθερώνεστε από τη δουλειά σας;

Είμαι πολύ τυχερός άνθρωπος που έχω μια δουλειά η οποία μου αρέσει πραγματικά. Σχετικά με την απελευθέρωση, νομίζω πως το να είσαι ελεύθερος είναι ένα είδος εμμονής που μπορείς να έχεις κι έτσι μετατρέπεται σε καταπίεση. Το να είσαι ελεύθερος είναι μια άλλη ερμηνεία του να είσαι για μια στιγμή ευτυχισμένος.

Μπορείτε να μας μιλήσετε μέσα από την εμπειρία σας από κινηματογραφικά φεστιβάλ ποια σημασία έχουν για εσάς;

Το φεστιβάλ είναι ένα μέρος που μπορείς να γνωρίσεις άλλους σκηνοθέτες και να δεις διαφορετικά είδη ταινιών. Αυτό είναι το πιο σημαντικό πράγμα. Το πέραςμα μου από τα φεστιβάλ με βοηθά στο να βρίσκω τους χορηγούς στην Κορέα για να συνεχίσω να κάνω ταινίες. Κι αυτό επειδή οι ταινίες μου δεν βγάζουν στην πραγματικότητα τα χρήματά τους.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσης

“Δεν δουλεύω με κάποιο πλάνο, απλά με το υλικό που έχω κάθε μέρα και αναζητώ στοιχεία, παρακινούμενος από την περιέργειά μου.”

43^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One Karamella

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεταγμένα.

MCCANN-ERICKSON-ATHENS

Dewar's. Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Παθιασμένος με τα πλατό και τα στούντιο

Αυτό που στη συνείδηση του καθενός από μας έχει αποτυπωθεί ως παλιός λαϊκός ελληνικός κινηματογράφος είναι εν πολλοίς ταυτισμένο με τις ταινίες του Γιάννη Δαλιανίδη. Χωρίς αμφιβολία, ο Δαλιανίδης ανήκει σ' εκείνη την ομάδα των σκηνοθετών που μπορούν να υπερηφανεύονται ότι διασκέδασαν με το έργο τους πολλές γενιές θεατών. Φέτος, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τιμά έναν άνθρωπο του θεάματος που άφησε -και εξακολουθεί να αφήνει- το αποτύπωμά του στον τρόπο που οι Έλληνες βλέπουν κινηματογράφο.

Έχοντας όλ' αυτά στο νου μας, συναντηθήκαμε με τον κ. Δαλιανίδη στο Ολύμπιον το μεσημέρι του Σαββάτου, για να λύσει κάποιες από τις απορίες μας. Πέρα από τις απαντήσεις, όμως, αυτό που ιδίως όμασι διαπιστώσαμε είναι αυτό που βλέπουμε γραμμένο σ' όλα τα δελτία Τύπου: ότι ο Γιάννης Δαλιανίδης είναι «ένας ευγενής ιππότης του ελληνικού κινηματογράφου».

Γιάννης Δαλιανίδης

ήθελα να δοκιμάσω τις δυνάμεις μου και όλον αυτόν τον νέο τρόπο της τηλεόρασης και την τεχνική της. Όλοι έλεγαν ότι αυτό είναι πια το μέλλον του θεάματος. Άλλωστε το είδος είναι συγγενές και δεν ήταν δυνατό να το αποφύγω.

Πώς βλέπετε τη σημερινή

κατάσταση στον ελληνικό κινηματογράφο; Μπορεί να επαναληφθεί η εμπορική επιτυχία του '60; Το '60 είναι και μακρινό και τελείως διαφορετικό. Από τη στιγμή που έχει περιοριστεί ο αριθμός των θεατών που βγαίνουν απ' το σπίτι, των ανθρώπων που βγαίνουν από το σπίτι με σκοπό τους να πάνε σε μια αίθουσα, δεν είναι δυνατόν να γίνουν επιτυχίες και μάλιστα διαρκείς όπως αυτές που έγιναν εκείνη την εποχή. Τώρα, βέβαια, μια ταινία μπορεί να συγκεντρώσει πολύ περισσότερα εισιτήρια απ' όσα συγκεντρώνει μια ταινία τότε. Αν και, βέβαια, τα ποσά δεν μπορούμε να τα μετρήσουμε. Κάποιοι είχαν ισχυριστεί ότι μια σημερινή ταινία έκανε δήθεν περισσότερα εισιτήρια από μια ταινία της Αλίκης, την Υπαλοχικό Νατάσα, που ήταν ένα ρεκόρ. Αλλά αυτό δεν ευσταθεί. Κατ' αρχήν, σήμερα δεν μπορούμε να μετρήσουμε τα εισιτήρια τότε τα μετρούσαμε, γιατί ήταν ο εφοριακός στην πόρτα του κινηματογράφου και εισιτήριο με εισιτήριο μετρίτανε. Εκτός αυτού, δεν υπολογίζονταν τα εισιτήρια που έκαναν αυτές οι ίδιες ταινίες το καλοκαίρι, που ήταν πάρα πολλά. Αν έκανε μια ταινία 700.000 εισιτήρια το χειμώνα, το καλοκαίρι έκανε άλλα τόσα. Δεν γίνονται εύκολα αυτά. Και η Νατάσα έγινε σε μια εποχή κρίσης του κινηματογράφου. Είναι αυτό που σας έλεγα προηγουμένως: ότι δεν αποκλείεται μια ταινία να μαζέψει όλα τα λεφτά. Αλλά, άνοδος δεν υπάρχει, δυστυχώς. Είχα την ελπίδα ότι κάποιοι νέοι σκηνοθέτες κατάλαβαν πού έπρεπε να οδηγηθούμε για να ξαναβάλουμε τον κόσμο μέσα στις αίθουσες, αλλά, δυστυχώς, δεν βλέπω να προχωράει αυτό το πράγμα. Και λέω «δυστυχώς», διότι υπάρχουν πάρα πολλοί καλοί νέοι κινηματογραφιστές. Και πολύ καλύτεροι από μας. Άνθρωποι με γνώση και αίσθηση κινηματογραφική. Σκοντάφτουν, όμως, στο θέμα...

Ένας από αυτούς τους νέους κινηματογραφιστές τι έχει να διδαχτεί βλέποντας τις ταινίες σας;

“Τα όνειρα μου πραγματοποιήθηκαν ως ένα σημείο. Βέβαια, φιλοδοξούσα περισσότερα πράγματα, όπως κάθε άνθρωπος του θεάματος-δεν θα έλεγα καλλιτέχνης. Πέρασα καλά κάνοντας ταινίες”

Ποτέ δεν το σκέφτηκα... Ίσως τη δομή του σεναρίου, αν και δεν νομίζω ότι αυτό θα ωφελοόσε σήμερα. Άλλωστε, και η αισθητική έχει αλλάξει. Αν δούμε τον διεθνή κινηματογράφο, τα σενάρια είναι διαφορετικά. Αλλά πράγματα ενδιαφέρουν σήμερα τον κόσμο, προκειμένου να πάει στο σινεμά-δεν μιλάμε για τηλεόραση.

Εσείς πώς βλέπετε τις ταινίες σας σήμερα, μετά από τόσες δεκαετίες;

Να σας εξομολογηθώ ότι δεν τις βλέπω... Τις αποφεύγω, για τον εξής απλό λόγο: παίζονται τόσο συχνά που πια φοβάμαι ότι θα χάσω την αίσθηση όλου αυτού του πράγματος που τόσο με γοήτευε κάποτε.

Τι είναι αυτό που αποκομίσατε περισσότερο μετά από 50 και πλέον χρόνια καλλιτεχνικής δημιουργίας;

Δύσκολη απάντηση... Θα έλεγα μια γενικότερη ευχαρίστηση, κάτι σαν ευδαιμονία. Είμαι ευτυχής γιατί ακολούθησα αυτό που ήθελα να ακολουθήσω. Τα όνειρα μου πραγματοποιήθηκαν ως ένα σημείο. Βέβαια, φιλοδοξούσα περισσότερα πράγματα, όπως κάθε άνθρωπος του θεάματος -δεν θα έλεγα καλλιτέχνης. Πέρασα καλά κάνοντας ταινίες. Γι' αυτό και τώρα θα ξαναγυρίσω ταινία. Θα είχα ήδη βάλει μπροστά μια ταινία, αλλά με ταλαιπώρησε λίγο η υγεία μου. Τώρα που έχει αποκατασταθεί, και πάλι θα τραβήξουμε μπροστά κι ό,τι βγει. Πρέπει να επιλέξω ανάμεσα σε τρία σενάρια-αυτό θα εξαρτηθεί λίγο κι απ' αυτούς που θα χρηματοδοτήσουν την ταινία. Θα το συζητήσουμε μαζί και θα δούμε τι συμφέρει περισσότερο. Είναι και τα τρία σενάρια πολύ ενδιαφέροντα για μένα. Μια από τις ιδέες είναι να κάνω μια κωμωδία, τελείως διαφορετική, βέβαια, από αυτές που έκανα.

Θα συνεχίσετε παράλληλα και την ενασχόλησή σας με την τηλεόραση;

Αν χρειαστεί, ναι. Εγώ είμαι ένας παθιασμένος άνθρωπος. Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς αυτό. Το οξυγόνο μου βρίσκεται μέσα στα πλατό και μέσα στα στούντιο. Αν μου λείψουν, θα πάω από έλλειψη οξυγόνου.

Τι σημαίνει για σας η τιμή που κάνει στο πρόσωπο και το έργο σας το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης;

Τώρα με αγγίζει σ' ένα πολύ ευαίσθητο σημείο μου. Είχα σκεφτεί και το είχα πει στον κ. Δημόπουλο-να μ' αφήσει να το σκεφτώ αν έπρεπε να το δεχτώ. Κι αυτό γιατί όλες αυτές οι εκδηλώσεις δημιουργούν πολλή συγκίνηση. Δεν είμαι σε μια ηλικία που μπορώ να έχω έντονες συγκινήσεις... Και, οπωσδήποτε, η συγκίνηση-και αυτό θα πω στο κοινό το βράδυ της Δευτέρας-για μένα θα ήταν εντονότερη απ' ότι ίσως για κάποιον άλλο συνάδελφο, γιατί όλο αυτό το πράγμα συμβαίνει, πριν απ' όλα, στην πατρίδα μου και σ' ένα χώρο ακριβώς δίπλα στο πατρικό μου σπίτι, δίπλα στο χώρο όπου έκανα τα τρελλά κινηματογραφικά μου όνειρα. Δεν χρειάζεται να πω τίποτε άλλο στον κόσμο. Από κει και πέρα, ο κόσμος ξέρει το έργο μου και ή του αρέσει ή όχι...

Γιατί πιστεύετε ότι εξακολουθούν να έχουν τόσο μεγάλη επιτυχία οι παλιές σας ταινίες;

Πολλές φορές το σκέφτηκα και το έχω συζητήσει και με άλλους-συνεργάτες και ηθοποιούς-και μου φαίνεται ότι ο Κώστας Βουτσάς είπε το πιο σωστό: ότι όλες αυτές οι ταινίες είναι σαν τα παλιά καλά τραγούδια, που τα τραγουδάμε και τα ξανατραγουδάμε. Κάτι τέτοιο φαίνεται ότι συμβαίνει και μ' αυτές τις ταινίες. Άλλη εξήγηση δεν μπορώ να δώσω.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Εκτός από τον τίτλο του πιο εμπορικού σκηνοθέτη, πρέπει να κατέχετε και εκείνον του πιο παραγωγικού. Πόσες ταινίες έχετε γυρίσει;

Δεν ξέρω ακριβώς πόσες! Νομίζω ότι πρέπει να πλησιάζουν ή και να υπερβαίνουν τις 80.

Ποια από αυτές θεωρείτε ότι είναι η καλύτερη και ποια η πιο αδύναμη στιγμή σας;

Αυτό δεν θα μπορέσω να το απαντήσω. Ποτέ δεν το σκέφτηκα. Απλώς, έχω σίγουρα κάποιες ταινίες που μ' αρέσουν περισσότερο και κάποιες άλλες που δεν θα έλεγα ότι δεν μου αρέσουν, απλώς μου αρέσουν λιγότερο απ' ό,τι οι υπόλοιπες. Κοιτάξτε να δείτε: όταν έχεις κάνει 80 ταινίες, ασφαλώς ξεχωρίζεις κάποιες, αλλά όλες τις αγαπάς, γιατί όλες είναι παιδιά σου.

Έχετε ασχοληθεί με όλα σχεδόν τα κινηματογραφικά είδη. Τι ήταν αυτό που σας ωθούσε να αλλάζετε συνεχώς χώρο; Πού δουλεύατε με περισσότερη άνεση;

Με την ίδια άνεση δούλευα σε όλα τα είδη και, ασφαλώς, αν δεν μου άρεσαν, δεν θα τα έκανα. Δεν πήγα απλώς να δοκιμάσω τις ικανότητές μου σε ένα ορισμένο είδος. Πάρα πολύ απλά, μου άρεσε κάθε είδος κινηματογράφου και ήθελα να τα υπηρετήσω όλα. Ή, αν θέλετε, να τα εκμεταλλευτώ... Ξεκίνησα με αισθηματικές κωμωδίες. Έγραφα ρομαντικά δράματα ή-αν προτιμάτε-μελοδράματα, σαν το *Μιμικό και τη Μαίρη*. Μετά πήγα στα κοινωνικά δράματα, με τον *Κατήφορο* και, αφού άρχισε ένας κύκλος επιτυχιών, μετά, τελευταία αποφάσισα να ασχοληθώ και με το μιούζικαλ, το οποίο ίσως θα ήθελα να ήταν το πρώτο. Αλλά έπρεπε να πείσω και τους παραγωγούς ότι το μιούζικαλ είναι ένα είδος που μπορεί να περάσει. Και τελικά τους έπεισα.

Αν δεχτούμε ότι η καλύτερη περίοδος του ελληνικού κινηματογράφου ήταν η δεκαετία του '60, ποια ήταν, κατά τη γνώμη σας, η χειρότερη;

Ακριβώς η επόμενη δεκαετία, αυτή του '70. Μπήκε στη μέση η τηλεόραση και κράτησε στα σπίτια τον κόσμο που έμπαινε στις κινηματογραφικές αίθουσες. Δεν ήμασταν έτοιμοι να το δεχτούμε αυτό. Δυστυχώς, εξακολουθήσαμε να κάνουμε ταινίες με την παλιά θεματολογία και συνταγή. Και εκεί «κλότησαν» ακριβώς οι «πελάτες» μας, αυτός ο νεανικός κόσμος που πια δεν ήθελε αυτές τις ταινίες. Ασχολήθηκα κι εγώ με την τηλεόραση, γιατί

Στη σκιά του Λέμυ Κώσιον

του Νίκου Ζερβού (Ελλάδα, 2002)

Ο αστυνομικός Eddie Αλεξάνδρου δεν ανήκει πια στο Σώμα. Χωρίς να έχει κάποιο συγκεκριμένο σκοπό, περιπλανιέται στον υπόκοσμο. Το περιβάλλον του αποτελείται από πρόσωπα σκοτεινά, από καφιέδες, πόρνες και κάθε είδους παρανόμους. Ο ίδιος, μοναχικός, μπερδεμένος, κουρασμένος βρίσκει καταφύγιο μόνο στο ποτό, την παλιά του μηχανή προβολής και την αγάπη του για τη δεκαετία του '50. Την αργή πορεία προς την παρακμή θα διακόψει το «αυστηρό πακέτο» ενός άψυχου σώματος μπροστά στην πόρτα του σπιτιού του. Από τη στιγμή αυτή όλα αλλάζουν. Στην προσπάθειά του να εξηγήσει γιατί και πώς βρέθηκε στο δρόμο του το μυστηριώδες πτώμα, ο Αλεξάνδρου θα βρεθεί μπροστά σε μια σειρά από επικίνδυνες καταστάσεις και θα κληθεί να δώσει απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα: πρόκειται για τυχαία, ασύνδετα μεταξύ τους γεγονότα ή κάποιος προσπαθεί να τον παγιδεύσει; Ποιοι είναι πραγματικά με το μέρος του και ποιοι τον κατασκοπεύουν; Ο Αλεξάνδρου θα έρθει αντιμέτωπος με το παρελθόν του, με τον ίδιο του τον εαυτό και θα βγει διαφορετικός από αυτή την περιπέτεια. Μετά από πολυετή θητεία στην κωμωδία και στη σάτιρα, ο σκηνοθέτης Νίκος Ζερβός ασχολείται εδώ με την αστυνομική περιπέτεια, έχοντας ως σημείο αναφοράς τα φιλμ νουάρ στα οποία ο ηθοποιός Eddie Constantine υποδυόταν τον ντετέκτιβ Lemmy Caution. Στους πρωταγωνιστικούς ρόλους οι Λάκης Κομνηνός, Κώστας Κακκαβάς, Σπύρος Φωκάς, Αφροδίτη Αλ Σάλεχ και η Έλενα Ναθαναήλ. Σημειώστε την cameo εμφάνιση του Βαγγέλη Ρωχάμη.

Γ.Π.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 22:30

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ε Ι Σ

Κολλημένος με αυτό το είδος του νουάρ

Νίκος Ζερβός, σκηνοθέτης της ταινίας

Όλες οι πρόσφατες ταινίες σας ήταν κωμωδίες. Εδώ αφηγείστε μια αστυνομική ιστορία. Τι σας ώθησε να αλλάξετε το ύφος σας;

Δεν ξέρω τι με ώθησε. Όπως έκανα το '79 τον *Εξόριστο* και το '81 το *Ντελίριο*, έτσι και τώρα θέλησα να κάνω ταινία την εφηβική μου μανία. Ήμουν πάντα κολλημένος με τον Έντι Κονσταντίν και τα b-movies που βλέπαμε τότε στο "Ροζικλαίρ" και την "Αλάσκα".

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ταινία είναι ένας φόρος τιμής στο φιλμ νουάρ; Ποια είναι η σχέση σας με το είδος;

Φόρος τιμής στο συγκεκριμένο φιλμ νουάρ, που τότε σκηνοθετούσε ο Μπερνάρ Μπορτερί στη Γαλλία. Η σχέση μου

με το είδος είναι του κολλημένου κινηματογράφου που είχε δει σχεδόν όλες τις ταινίες του είδους.

Πώς προέκυψε η συνεργασία με το Λάκη Κομνηνό;

Απλώς του πήγαμε ο ρόλος.

Ποια περιμένετε πως θα είναι η πορεία της ταινίας στο Φεστιβάλ;

Αν εννοείτε τα κρατικά βραβεία... Δεν περιμένω κανένα, όχι γιατί δεν πιστεύω στην ταινία μου, αλλά γιατί οι "ειδήμονες" του χώρου μ'έχουν στην μπουκά! Άλλωστε, οι κατά καιρούς δηλώσεις μου αρκούν για να μη με εκτιμά (ευτυχώς) η μικρή κάστα-κλίκα ψευδοδιανοούμενων που ελέγχει το χώρο του ελληνικού κινηματογράφου!

Για να θυμούνται οι παλιοί...

Λάκης Κομνηνός, ηθοποιός

Μιλήστε μας λιγάκι για τη σχέση του χαρακτήρα που ερμηνεύετε στην ταινία και του θρυλικού Λέμυ Κώσιον.

Η γενιά μου μεγάλωσε με ήρωες όπως ο Λέμυ Κώσιον. Ο χαρακτήρας που ερμηνεύω έχει πολλά κοινά στοιχεία με τον ήρωα όπως το ρομαντισμό, την ηθική, το πάθος για την αλήθεια, την τρυφερότητα και το ρεαλισμό. Στην ταινία καμία εικόνα και κανένας ήχος δεν είναι δεν είναι ψεύτικος και όλα αποτυπώνονται και ακούγονται όπως ακριβώς στη ζωή. Όμως η σημερινή ζωή θέλει τους ήρωες να κάνουν το παν για να κερδίσουν. Οι διακεκριμένοι άρχοντες του πλούτου και της εξουσίας δεν χάνουν ποτέ και δυστυχώς επιτρέπονται πια όλα τα χτυπήματα.

Εκτός από πρωταγωνιστής, είστε και παραγωγός της ταινίας. Τι ήταν δυσκολότερο;

Ουσιαστικός παραγωγός της ταινίας είναι ο γιος μου Γιώργος, έτσι θα λέγα ότι το δεύτερο θα ήταν πιο δύσκολο αν δεν υπήρχε η γονική ανησυχία.

Ποιο είναι το κοινό στο οποίο στοχεύει η ταινία;

Η ταινία στοχεύει σ'όλο το κοινό, θα μπορούσε να έχει τίτλο: «Για να μάθουν οι νέοι και να θυμηθούν οι παλιοί». Όμως κακά τα ψέματα μόνο οι ανήμποροι να υποκριθούν δημιουργοί μας προτείνουν τον προσωπικό κινηματογράφο. Πιστεύω πως ο προσορισμός μιας ταινίας είναι για όλους, αυτό εξάλλου είναι η επιτυχία. Όμως πάντοτε με θέματα που φτιάχνουν καλύτερους ανθρώπους και προβληματίζουν την πολιτεία.

Πόσο έχουν αλλάξει τα πράγματα στον ελληνικό κινηματογράφο από τη δεκαετία του '70;

Η σύγκριση δυστυχώς μου δημιουργεί μελαγχολία. Δεν έχουν αλλάξει προς το καλύτερο σ'όλα τα επίπεδα. Ένα άναρχο και άδικο σύστημα αμοιβών είναι πάντα εις βάρος μιας ταινίας και φυσικά λιγότερο ταλέντο και πάθος. Ο κινηματογράφος του '70 ήταν ηρωικός και μη ξεχνάτε ότι πέρανε μέσα από λογοκρισία. Το μόνο θετικό του νέου κινηματογράφου είναι ότι επιτέλους βλέπω γυναίκες.

Θαυμάσιες ηθοποιούς, πολύ καλές σκηνοθέτιδες και ικανότητες τεχνικοί. Κέρδος λοιπόν οι γυναίκες που θα μας σώσουν γενικά.

Συνεντεύξεις: Γιάννης Παλαβός

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Γιώργος Τζούκας μιλά για την μουσική της ταινίας

[...] Νομίζω ότι οι ανάγκες της ταινίας ήταν αρκετές κι αυτό το στηρίζω στο ότι η ταινία αυτή συνδυάζει πολλά στιλ, κουλτούρες και αυτό σημαίνει πολλές πηγές έμπνευσης για μένα, και εξηγώ τι εννοώ: Διαβάζοντας το σενάριο αρχικά, πέρα απ'το ότι μου άρεσε, κάθε σκηνή δημιουργούσε και μια εικόνα μέσα μου τις οποίες εγώ μετέτρεψα σε μουσικά ηχοχρώματα. Και η συγκεκριμένη ταινία έχει πολλά ηχοχρώματα. Οπότε αυτό σημαίνει συνδυασμό πολλών συναισθημάτων ή πολλών ηχοχρωμάτων. Αυτός ο συνδυασμός ήταν ό,τι καλύτερο γιατί ταίριαζε απόλυτα πάνω μου. Η σκηνή που μ'αρέσει είναι αυτή που ο ντετέκτιβ περιπλανιέται στα στενά της πόλης μοναχικός και σκεπτικός, είναι μια σκηνή που τονίζει τον χαρακτήρα του ντετέκτιβ και δένει όμορφα με τη μουσική.

[...] Είναι η πρώτη κινηματογραφική ταινία που γραφώ μουσική, η εμπειρία μου όμως σε παρεμφερή είδη όπως τα ντοκιμαντέρ που γραφώ συνήθως ήταν αρκετή για να με κάνει να νιώσω πως κάνω κάτι που τό'χω ξανακάνει. Αλλά όπως ανέφερα και πιο πριν η συγκεκριμένη ταινία είχε πλούτο πηγών έμπνευσης. Παρόλα ταύτα το να γράφεις μουσική για κινηματογράφο δεν παύει νά'ναι μια μεγάλη και δύσκολη πρόκληση και ο *Λέμυ Κώσιον* ήταν ιδιαίτερα απαιτητική πρόκληση.

[...] Το αποτέλεσμα προσωπικά με ευχαρίστησε, πιστεύω ότι πέτυχα αυτό που έπρεπε να δώσω σ'ότι αφορά το ύφος της ταινίας και πιστεύω το ίδιο ν'αρέσει σ'όσους τη δουν. Τέλος να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον φίλο και συνεργάτη τα τελευταία χρόνια Λάκη Κομνηνό για την ευκαιρία αυτή να δείξω τη δουλειά μου, αλλά και να γνωρίσω έναν πολύ καλό σκηνοθέτη, τον Νίκο Ζερβό.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

«Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης»-Αλληγορία III

του Κώστα Σφήκα

Η «Γυναίκα της Ζάκυνθος» συναντά τη μουσική του Bach, του Händel και του Mozart και συνοδεύεται από πρωτότυπες εικαστικές συνθέσεις. Εικόνες από την ορθόδοξη και την αρχαία ελληνική παράδοση αναμιγνύονται με πίνακες του Magritte, του Bosch και των ζωγράφων της Αναγέννησης για να δημιουργήσουν ένα ψηφιδωτό που αποπνέει έντονη θρησκευτικότητα. Η ταινία του Κώστα Σφήκα δεν διαθέτει συγκεκριμένη αφηγηματική δομή. Αντλεί τη δύναμή της από την καλλιτεχνική αξία των εικόνων της και από το «δέσιμό» τους με το λόγο και τη μουσική. Σαραντάενα χρόνια μετά την πρώτη του κινηματογραφική δουλειά και τέσσερα μετά την τελευταία, ο αυτοδίδακτος σκηνοθέτης Κώστας Σφήκας επιστρέφει με μια ακόμα ξεχωριστή δημιουργία. Εκτός από τη σκηνοθεσία, ο Σφήκας έγραψε το σενάριο και έκανε τη μουσική επιμέλεια της ταινίας. Αποσπάσματα από τη «Γυναίκα της Ζάκυνθος» του Διονυσίου Σολωμού διαβάζουν ο Τάκης Μανδράκος και η Βασιλική Σαολίδη.

Γ.Π.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 17:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Κορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino Cubano

του Αλέξη Τσάφα (2002)

Ο Ραϊντέλ είναι Κουβανός και ζει εδώ και δύο χρόνια στην Αθήνα. Είναι μέλος της κουβανικής κοινότητας της Αθήνας που άρχισε να δημιουργείται στις αρχές της δεκαετίας του '70, όταν οι πρώτες Κουβανές ήρθαν στην Ελλάδα ως σύζυγοι των ελληνικών ναυτικών. Το ντοκιμαντέρ ακολουθεί τον Ραϊντέλ σ' ένα ταξίδι πίσω στην Κούβα, στο χωριό που γεννήθηκε. Με αφορμή αυτό το ταξίδι σκιαγραφεί το πορτρέτο της σύγχρονης Κούβας που δεν είναι, βέβαια, μόνο ο εξωτικός παράδεισος που διαφημίζουν τα ταξιδιωτικά πρακτορεία. Το ντοκιμαντέρ του Αλέξη Τσάφα συστήνει τον θεατή στην ιστορία, την παράδοση και την κουλτούρα του λαού της Κούβας: τη μουσική, την κουζίνα, τη θρησκεία, την εγγενή εξωστρέφειά του. Παράλληλα, παρουσιάζει την κοινότητα των Κουβανών που ζουν μόνιμα στην Αθήνα και τις δραστηριότητές τους.

Ο βασιλιάς

του Νίκου Γραμματικού (2002)

Ο Βαγγέλης είναι 35 χρονών. Μετά από 5 χρόνια στη φυλακή, βγαίνει και αποφασίζει να αλλάξει τη ζωή του, ξεφεύγοντας από το σκοτεινό και παράνομο παρελθόν του. Γι' αυτό πηγαίνει να ζήσει στο σπίτι του παππού του που βρίσκεται σ' ένα εγκαταλελειμμένο χωριό κάπου στην Αρκαδία. Εκεί θα προσπαθήσει να κρυφτεί από το παρελθόν του, από τον ίδιο του τον εαυτό και να κάνει μια νέα αρχή. Ωστόσο, οι κάτοικοι της περιοχής δεν θα του το επιτρέψουν. Θορυβημένοι από την παρουσία ενός ξένου, θα τον αντιμετωπίσουν με καχυποψία και θα τον πολεμήσουν μ' όποιον τρόπο μπορούν. Παρά τις αντίξοες συνθήκες, ο Βαγγέλης θα καταφέρει να αποκτήσει μια στοιχειωδώς αρμονική σχέση με το περιβάλλον του και με τον εαυτό του. Τότε, όμως, καταφτάνει στο χωριό η Μαρία, ερωμένη του και σύνδεσμος με το παρελθόν του.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 17:00

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 22:30

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Αυτοί που μίλησαν με το θάνατο

του Γιάννη Δαλιανίδη (1970)

Η κοινή ζωή μιας ομάδας φίλων πριν από τον πόλεμο και η σύγκρουσή τους κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, όταν κάποιος από αυτούς αποδεικνύεται προδότης.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 11:30

Τιμητική εκδήλωση για το Γιάννη Δαλιανίδη Κορίτσια για φίλημα

του Γιάννη Δαλιανίδη (1965)

Μουσική κωμωδία, στην οποία η διευθύντρια ενός τουριστικού γραφείου στη Νέα Υόρκη ταξιδεύει στην Ελλάδα μαζί με την ανιψιά της κι έναν πλούσιο θαυμαστή της, για να οργανώσει καλύτερα τις δουλειές της, αλλά και για να κάνει τις διακοπές της.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Π. Ζάννης, 20:00

Η φανέλα με το «9»

του Παντελή Βούλγαρη (1991)

Ο Βασίλης Σερέτης είναι ένα φτωχό κι αμόρφωτο οικοσάχρονο παιδί. Με μόνα εφόδια τα γερά του πόδια και το ταλέντο του στο ποδόσφαιρο, φιλοδοξεί να κατακτήσει τα γήπεδα, να περάσει στα έγχρωμα πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων και να τον επευφημούν τις Κυριακές τα πλήθη από τις κερκίδες. Σε μια διαδρομή που θα τον φέρει από τη Θεσσαλονίκη στο Βόλο και από εκεί στην Αθήνα, θα ζήσει δύο χρόνια τη λάσπη των γηπέδων, τα φτηνά ξενοδοχεία, τους «πουλημένους» αγώνες, τη μοναξιά της επαρχίας και τις σύντομες σχέσεις με κάθε είδους γυναίκες.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 11:30

Ελευθέριος Βενιζέλος

του Παντελή Βούλγαρη (1980)

Οι αξιωματικοί του Στρατιωτικού Συνδέσμου, μετά την επανάσταση στο Γουδί, καλούν από την Κρήτη στην Αθήνα τον Ελευθέριο Βενιζέλο και του προτείνουν να σχηματίσει κυβέρνηση. Εκείνος -αφού πρώτα συναντηθεί και με τον βασιλιά Γεώργιο Α'- δέχεται και προωθεί μια πολιτική που έχει ως βασικό στόχο τη διεύρυνση της μικρής Ελλάδας. Στους Βαλκανικούς Πολέμους, η Ελλάδα κερδίζει πράγματι νέα εδάφη, αλλά παράλληλα αρχίζουν να εμφανίζονται οι πρώτες τριβές στις σχέσεις του Βενιζέλου με τον Αρχιστράτηγο

διάδοχο Κωνσταντίνο. Οι τριβές αυτές θα πάρουν τη μορφή της μετωπικής σύγκρουσης με την έναρξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 14:00

Ήσυχες μέρες του Αυγούστου

του Παντελή Βούλγαρη (1991)

Η ταινία αποτελείται από τρεις διαπλεκόμενες ιστορίες, που διαδραματίζονται στην Αθήνα, τον Αύγουστο. Μια ηλικιωμένη γυναίκα και μια πολύ νεότερή της γειτόνισσα γνωρίζονται κι αρχίζουν να κάνουν παρέα. Ένας συνταξιούχος ναυτικός συναντά ένα βράδυ στον ηλεκτρικό μια γυναίκα που μόλις έχει χάσει τον άντρα της· ανάμεσά τους αναπτύσσεται μια ζεστή σχέση. Ένας τραπεζικός υπάλληλος δέχεται κάθε μέρα, την ίδια ώρα, ερωτικά τηλεφωνήματα από μια άγνωστη.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 19:30

Μιλούν συγγραφείς για τις ταινίες

Σάββας Μιχαήλ

για την ταινία *Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης-Αλληγορία III*

Η μόνη χαρά που επιτρέπει στον εαυτό του ο μελαγχολικός, έγραφε ο Μπένγιαμιν, είναι η αλληγορία. Αυτή τη χαρά προσφέρει και ο αλληγορικός κινηματογράφος του Κώστα Σφήκα σε όποιον ζει την Ιστορία σαν διάβαση στην κοιλάδα των δακρύων και σαν Έξοδο. Έργο παρόμοι-ας χαρμολύπης και η τελευταία του αλληγορία με τις παραλλαγές πάνω στη Γυναίκα της Ζάκυνθος του Διονυσίου Σολωμού.

Σε μια κοινωνία του θεάματος, όπου η εικόνα εκτοπίζει τη σκέψη, ο Κ. Σφήκας επιμένει να αντιτάσσει την αλληγορία του τέλους της. Ακολουθώντας τον Αϊζενστάιν ή και τη διαφορετική, αν όχι αντίθετη, οπτική του Αρτό, ο Σφήκας ζητάει έναν κινηματογράφο όπου η εικόνα γεννάει μέσα από σοκ ή κραδασμούς τη σκέψη. Τη σκέψη του ιστορικού όλου (Αϊζενστάιν) ή τη σκέψη του Αδιανόητου (Αρτό), του ρήγματος μέσα στην ίδια τη σκέψη, μια σκέψη που δεν υπάρχει ακόμα.

Αν αρχικά ο κινηματογράφος έδειξε το δεσμό της εικόνας με τη δράση, δεν άργησε να έρθει στο κέντρο αυτής της κατεξοχήν μοντέρνας τέχνης η ρήξη του ανθρώπου με τον κόσμο (Ντελέζ).

Ο αλληγορικός κινηματογράφος του Σφήκα αντιτάσσεται σ' έναν αναπαριστατικό κινηματογράφο που συγκαλύπτει και αναπαράγει το ρήγμα ή σε έναν αφηρημένο πειραματισμό που γεμίζει με στολίδια μπαρόκ το κενό. Βυθίζεται στην Ιστορία και την εικονοπλασία της, ανασύρει από κει και μεταμορφώνει το εικαστικό και φωτογραφικό υλικό σε αντιφατικές, διαλεκτικές εικόνες που γεννούν το στοχασμό για τη σπαρασσόμενη ολότητα των ανθρωπίνων. Έτσι δείχνει το χόσμα π' άνοιξε ο σεισμός.

Δημήτρης Παπαχρήστος

για την ταινία

Στη σκία του Λέμου Κώσιον

Ο Νίκος Ζερβός θα μπορούσα να πω προσέτρεξε ή καλύτερα κατέφυγε στην παιδική-εφηβική του πατρίδα-ηλικία με την τελευταία του ταινία. Ως εκ τούτου η ποιητικότητα και η μαγεία ήταν αναμενόμενες, καθ' ότι η μνήμη, ανεξαρτήτως της αληθοφάνειας, όπλισε τον σκηνοθέτη να χρησιμοποιήσει την τέχνη του κινηματογράφου για να βρει το ρυθμό, το ύφος κι εκείνο το φως που δημιουργεί τη σκιά και την ατμόσφαιρα και από το φακό ξεχειλίζουν η τρυφερότητα, η νοσταλγία και ο ρομαντισμός, συναισθήματα που σήμερα εκλείπουν, μια και κυριαρχούν η ταχύτητα, η βία και ο κυνισμός. Έτσι, η σκιά του Λέμου Κώσιον έγινε πραγματικότητα στην ταινία, για να φανεί το ασπρόμαυρο δικαίωμα στο όνειρο, όπως λέει από την πρώτη στιγμή του έργου ο πρωταγωνιστής.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

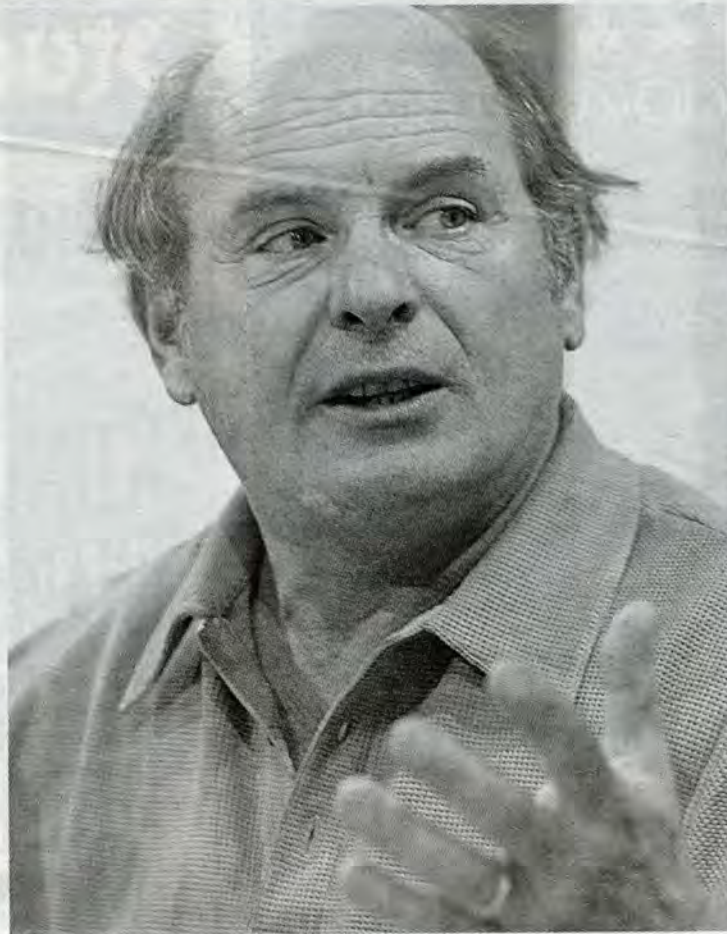
1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Ένας outsider του γαλλικού κινηματογράφου ή απλά ένας άνθρωπος που ενδιαφέρεται με την τέχνη του να έρθει πιο κοντά στους ανθρώπους; Ο Jean-François Stévenin είναι ένας εργάτης του κινηματογράφου που έχει δουλέψει από ηθοποιός ως βοηθός σκηνοθέτη, σκηνογράφος, σεναριογράφος και φυσικά σκηνοθέτης. Έχει παίξει σε πάνω από 90 ταινίες και σε μια πορεία 34 ετών έχει σκηνοθετήσει τρεις ταινίες. Ένας σκηνοθέτης που μιλάει μόνο όταν έχει κάτι να πει, ένας άνθρωπος απλός που σε κερδίζει από την πρώτη ματιά. Ο Γάλλος, που «σνομπάρει» τους συμπατριώτες του που κάνουν ταινίες δύσκολες ή ακατανόητες, είναι «ο δικός μας άνθρωπος». Οι τελευταίες ταινίες που είδε και του άρεσαν είναι *Ντόνι Μπράσκο* και *Πυροτεχνήματα*.

Jean-François Stévenin

ΤΟ ΑΠΡΟΣΜΕΝΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Οι σπουδές μου ήταν πάνω στο εμπόριο αλλά ήταν κάτι που δεν με ενδιέφερε. Και ξαφνικά μου παρουσιάστηκε η ευκαιρία: περιμένοντας στην ουρά σε μια συναυλία του Τζίμι Χέντριξ, το 1968 (πρώτη φορά στη Γαλλία) και πάνω στη συζήτηση με τους άλλους που περίμεναν, γνώρισα κάποιον που δούλευε στο σκριπτ και έτσι κατά τύχη μπήκα στον κινηματογράφο. Δεκαπέντε μέρες μετά δούλεψα ως βοηθός σκηνοθέτη. Ήταν η εποχή της επανάστασης για τη Γαλλία και η δική μου προσωπική επανάσταση.

ΔΙΠΛΑ ΣΕ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ

Δούλεψα με τους Καβαλιέ, Ριβέτ, Τριφό, Φλάισμαν. Όταν ο Τριφό έκανε την ταινία *La nuit américaine* μας έβαλε όλους τους τεχνικούς να παίξουμε και έναν ρόλο στην ταινία και έτσι ξεκίνησα ως ηθοποιός. Ακολούθησε η ταινία *L'argent poche*, όπου δούλεψα ως βοηθός σκηνοθέτη το 1975 και μετά το 1978 σκηνοθέτησα το *Passe-montagne*. Έχω δουλέψει σχεδόν σε όλα τα πόστα και ως ηθοποιός σε πάνω από 90 ταινίες που ανήκουν σε διαφορετικά είδη όπως και για την τηλεόραση. Ανάμεσα στην ηθοποιία και τη σκηνοθεσία προτιμώ... και τα δύο.

ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

Οι μεγαλύτερες επιδράσεις που έχω δεχτεί είναι από τον Κασσαβέτη και τον Χέλμαν. Όταν είδα για πρώτη φορά ταινία του Κασσαβέτη μου φαινόταν αδύνατο να κάνω κινηματογράφο, δεν το είχα ξανασκεφτεί. Εγώ ήμουν βοηθός, πολύ καλός, και σκεφτόμουν ότι ο καθένας πρέπει να είναι στο πόστο του. Όπως για παράδειγμα στη Φόρμουλα 1, όπου ο καθένας κάνει κάτι συγκεκριμένο: άλλος είναι μηχανικός, άλλος φροντίζει τον οδηγό κτλ. Εγώ ήμουν πολύ ευχαριστημένος ως βοηθός αν και έγινα κατά τύχη και ηθοποιός. Μόλις όμως είδα την ταινία του Κασσαβέτη ένιωσα σαν να με τραβάει κάτι από το χέρι. Μου έδωσε ελευθερία. Και, τέλος, ένας άλλος σκηνοθέτης που με επηρέασε είναι ο Ζακ Ροβιέ.

ΤΟ ΚΙΝΗΤΡΟ

Για να κάνω μια ταινία πρέπει να το θέλω πραγματικά πολύ. Οι δυσκολίες είναι πολύ μεγάλες, κυρίως οικονομικές. Όταν δεν το θέλεις πολύ δεν

έχεις το μυαλό, τρέχεις συνέχεια, δε σ'ενδιαφέρει πολύ. Είναι σαν να περπατάς στην ακροθαλασσιά. Είναι σαν να θέλεις να φτιάξεις ένα πλοίο για να πας στην Αμερική. Πρέπει να το κάνεις με πολλή προσοχή. Μ'αρέσει πολύ να δουλεύω σε οποιοδήποτε πόστο γιατί όπως και να έχει υπάρχουν κάμερες, συνεργεία. Για να γίνεις μέλος του πληρώματος πρέπει να εξετάσεις καλά το πλοίο. Όταν δουλεύεις ως ηθοποιός ανήκεις σε ένα πλήρωμα, όταν όμως κάνεις εσύ τη σκηνοθεσία, το σενάριο, εσύ φτιάχνεις το πλοίο. Είναι ένα είδος ελευθερίας αλλά πολύ δύσκολο να την αποκτήσεις από πριν.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗ ΦΙΛΙΑ

Η φιλία είναι όπως το καύσιμο σε μια μηχανή. Αυτή φέρνει τους ανθρώπους κοντά. Χωρίς αυτήν μένεις μόνος, τρελαίνεσαι. Και η ταινία είναι ένα «παγκόσμιο» ταξίδι, όπως και κάθε ταινία βέβαια.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

Οι ήρωες των ταινιών μου είναι άνθρωποι φυσιολογικοί, όχι επαναστάτες, που ζουν λίγο στην άκρη. Συναντώ πολλούς ανθρώπους που είναι έτσι. Αυτό που ψάχνουν είναι η επαφή. Δεν είναι κάτι πάντα εύκολο ή δύσκολο αλλά πότε έτσι και πότε αλλιώς. Η επαφή μπορεί να υπάρξει σχεδόν από το τίποτα, δεν είναι απαραίτητα κάτι μεγάλο που συμβαίνει, είναι κάτι απρόβλεπτο και απλό. Για το *Μίσκα* ο στόχος ήταν να γίνει μια ταινία κοντά στους ανθρώπους, κοντά στη φύση, μια ταινία ανθρώπινη. Μια ταινία ανάλαφρη και σοβαρή ταυτόχρονα. Όσο για τη φύση την αγαπώ πολύ και δε θέλω να είναι απλά ένα ντεκόρ στις ταινίες μου.

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

Ο κινηματογράφος είναι η ίδια η ζωή. Είναι κάτι φυσικό. Δεν ξέρω τι μπορεί να είναι η ζωή χωρίς το σινεμά. Στο σινεμά υπάρχουν τα γυρίσματα, ψάχνεις χρήματα, ιδέες, γραφή και εκεί αναμειγνύεται η ζωή με το σινεμά και γίνονται ένα.

ΣΧΕΔΙΑ

Πρέπει να ξαναβρώ την επιθυμία να ξανακάνω μια ταινία. Πάω αργά, μπορεί να κάνω μια ταινία σε 3 ή 4 χρόνια. Όταν μια μέρα θα έχω κάτι συγκεκριμένο θα κάνω αυτό και τίποτα άλλο.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

“Έχω δουλέψει σχεδόν σε όλα τα πόστα και ως ηθοποιός σε πάνω από 90 ταινίες που ανήκουν σε διαφορετικά είδη όπως και για την τηλεόραση. Ανάμεσα στην ηθοποιία και τη σκηνοθεσία προτιμώ... και τα δύο.”

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ

Πέρα από το βουνό/Passe-montagne

Γαλλία, 1978

Ο Σερζ ζει σ' ένα απόμακρο ορεινό χωριό. Είναι σε διάσταση με τη γυναίκα του, στην οποία τηλεφωνεί από καιρό σε καιρό. Στο γκαράζ του, επισκευάζει αυτοκίνητα. Μια μέρα συναντά τον Ζορζ, αρχιτέκτονα από το Παρίσι, ο οποίος ηγαίνει με φίλους σ' ένα σεμινάριο. Το αυτοκίνητο του Ζορζ έχει πάθει βλάβη. Ο Σερζ προσφέρεται να του το ρυμουλκήσει, κι ο Ζορζ δέχεται. Στο σπίτι του Σερζ, οι ώρες περνούν, αλλά κανένας από τους δύο δεν αναφέρει το αυτοκίνητο και την επισκευή που χρειάζεται.

Δίδυμες επιθυμίες/Double messieurs

Γαλλία, 1986

Στα 40 του, ο Φρανσουά ζει μια ήσυχη ζωή, με μια συμπληρωματική σύζυγο, μια κόρη μαθήτριά στο σχολείο, μια μητέρα συνταξιούχο και μια καλή δουλειά. Μια μέρα, πέφτει πάνω στο πρόσωπο του Λεό που τον κοιτάζει από το εξώφυλλο ενός αστυνομικού μυθιστορήματος. Ο Φρανσουά έχει 25 χρόνια να δει τον Λεό: από τότε που ήταν δυο ατίθασοι και ζωηροί έφηβοι. Ο Φρανσουά αναζητεί τον Λεό και βρίσκει ένα ενθουσιασμένο «μεγάλο παιδί» που μοιάζει να περίμενε πώς και τι αυτή την επανασύνδεση.

Μίσκα/Michka

Γαλλία, 2002

Όταν πρωτοβλέπουμε τον Μίσκα, είναι ντυμένος με τη ρόμπα του στο πορτ-μπαγκάζ του αυτοκινήτου του γιου του. Όπως όλος ο υπόλοιπος πληθυσμός της Γαλλίας, ηγαίνουν οι εκείνοι νότια για τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Κατά τη διάρκεια μιας στάσης, ο Μίσκα εξαφανίζεται. Ο γιος του δεν πολυσταχαιρείται, μια που προτιμά να περάσει τις διακοπές του ήσυχα κι ωραία με τη γυναίκα του. Ο Μίσκα καταλήγει σ' ένα γηροκομείο, όπου ένας νοσοκόμος του προτείνει να υποδυθεί τον πατέρα του...

SHOOTING STARS

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, για πρώτη φορά φέτος περιλαμβάνει στο διεθνές τμήμα του το Shooting Stars, ένα πρόγραμμα προώθησης και προβολής της νέας γενιάς των υποκριτών ταλέντων, το οποίο θεσπίστηκε πριν από πέντε χρόνια με πρωτοβουλία του οργανισμού European Film Promotion (EFP) και πρωτοπαρουσιάστηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου.

Περίπου 100 νέοι Ευρωπαίοι ηθοποιοί, ταλαντούχοι και πολλά υποσχόμενοι έχουν παρουσιαστεί στο πρόγραμμα αυτό τα τελευταία πέντε χρόνια. Με συνεπείς Τύπου, προβολές ταινιών στις οποίες συμμετέχουν, δημόσιες παρουσιάσεις, η EFP προβάλλει τους νέους αυτούς ηθοποιούς προωθώντας τους να ανοίξουν φτερά και να σταδιοδρομήσουν και πέρα από τα σύνορα της χώρας από την οποία προέρχονται. Πράγματι, μεγάλος αριθμός ηθοποιών που έχουν συμμετάσχει σε αυτή την πρωτοβουλία από το 1998, τυχάνουν πολλών νέων ευκαιριών αλλά και ευρύτερης αποδοχής και αναγνώρισης στη διεθνή σκηνή.

Φέτος, η EFP διευρύνει την παρουσίαση του προγράμματός της σε ακόμη περισσότερα κινηματογραφικά φεστιβάλ με διεθνές κύρος. Για πρώτη φορά παρουσιάστηκε φέτος στο 30ό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Haugesund Νορβηγία, και το Διεθνές Φεστιβάλ EUROPACINEMA Viareggio.

Ιστορίες παπουτσιών / Piedras

του Ραμόν Σαλαζάρ (Ισπανία, 2001)

Η ταινία αφηγείται την ιστορία πέντε γυναικών (και των σχέσεων που δημιουργούνται μεταξύ και γύρω τους) μέσα από τα πόδια και τα παπούτσια τους. Η κρία καρδιά της Αδέλα θα ζεσταθεί από τον ερωτισμό του ταγκό. Η απογοητευμένη Λέιρε είναι έτοιμη να πέσει από μια πλατφόρμα χορού. Η ανύπαντρη μητέρα και ταξιτζού Μαρί-κάρμεν έχει βαρεθεί τους κάλους που βγάζει στα πόδια της στη διάρκεια της δουλειάς. Η Ανίτα φέρνει βόλτες το ίδιο τετράγωνο και κοιτάζει προς τα πάνω, αναζητώντας αεροπλάνα. Ενώ η κομψή και βαριεστημένη Ισάβελ επιμένει να χαλάει τα χρήματα του άντρα της, αγοράζοντας τα πάντα δύο νούμερα πιο μικρά...

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 20:00

Enrique Alcides

Ο Enrique Alcides υπήρξε μαθητευόμενος αρκετών σημαντικών δασκάλων, όπως οι William Layton, John Strasberg και Arnold Taraborelli. Το 1998 ερμήνευσε τον πρώτο πρωταγωνιστικό του ρόλο στο φιλμ *Finisterre* σε σκηνοθεσία Xavier Villaverde, το οποίο προβλήθηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ και τιμήθηκε με βραβείο καλύτερης ταινίας στο φεστιβάλ Dijon στη Γαλλία. Ο ηθοποιός απέσπασε εξαιρετικές κριτικές στο φιλμ του Vicente Molina Foix, με τίτλο *Sagitario*. Stones.

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 DVD SERVICE

24 ώρες

DVD VIDEO

24 VAC VideoArtClub SERVICE

Μ	2	F
Η	3	A
Τ	1	X
Ρ	0	
Ο	2	2
Ο	6	7
Λ	8	5
Ε	.	
Ω	2	5
Σ	107	8
	0	1

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ

ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

ΟΠΕΡΑΤΕΡ

ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης
των βραβευμένων ταινιών "Μπιζνες στη
Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει
με Αντικείμενο" και 10 θεατρικών έργων

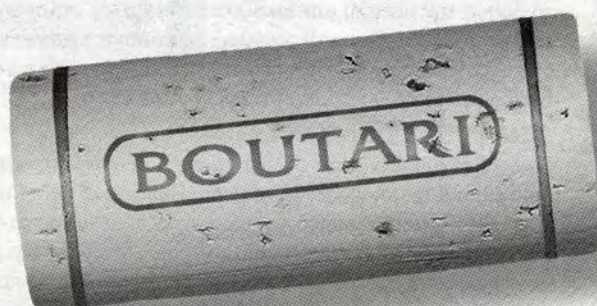
Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ENIROPiA 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studioen@panafonet.gr

Η καλύτερη χρονιά του κρασιού;

Το '79.*

* Το 1879.

1879. Η ίδρυση της εταιρείας Μπουτάρη. Σήμερα, 123 χρόνια και πέντε γενιές μετά, η οικογένεια Μπουτάρη συνεχίζει να πρωτοπορεί και να γράφει την ιστορία του ελληνικού κρασιού με σεβασμό στην παράδοση και αφοσίωση στην ποιότητα.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

Θεός φυλάξοι / Ne dao bog vecceg zla

της Snjezana Tribuson (Κροατία, 2002)

Ο Sinisa ζει μια ανέμελη παιδική ηλικία που σύντομα τελειώνει: Η σεξουαλική αφύπνιση, η επιστημονική(;) περιέργεια για τη γυναικεία ανατομία, ο πρώτος έρωτας. Ο αυταρχικός πατέρας, η γεμάτη κατανόηση μητέρα, ο παραστρατημένος θείος (που ασχολείται με τη μαύρη αγορά), οι φίλοι, είναι τα πρόσωπα του περιβάλλοντος του. Ωστόσο αυτό που εξ' αρχής γίνεται φανερό είναι ότι εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με τη συνήθη νοσταλγική περιπλάνηση στην παιδική ηλικία. Αντίθετα εκεί που εστιάζει η σκηνοθεσία είναι στη συναισθηματική ωριμότητα και την ολοκλήρωση. Η αφήγηση χωρίζεται σε πέντε τμήματα που χαρακτηρίζουν αυτά τα στάδια της εξέλιξης του ήρωα:

Χιούμορ, σαρκασμός και κριτικό βλέμμα (για το τότε καθεστώς) και τα θερμά συναισθήματα της εφηβικής αγάπης, κατακλύζουν την οδόνη σε μια ταινία που συχνά διαθέτει τη χάρη και τη γοητεία ενός παραμυθιού

τα αδιάβροχα, οι ταινίες, η τηλεόραση, το Rock, η ωριμότητα. Κομβικό σημείο αποτελεί η γνωριμία του νεαρού ήρωα με την συνομήλική του Hana: ένα πρόσωπο που θα στοιχειώσει τόσο την παιδική του ηλικία, όσο και την εφηβεία του. Έχοντας ένα χάσμα περίπου 10 χρόνων στο μέσο της ταινίας - από την παιδική ηλικία περνάμε στα τελευταία χρόνια της εφηβείας - η δραματική πλοκή δεν παρουσιάζει ένα αντίστοιχο κενό. Είναι ο ανεκπλήρωτος έρωτας που ενώνει την παιδική ηλικία με την εφηβεία, είναι η ιδέα της αιώνιας αγάπης, είναι το συναισθηματικό βλέμμα του ήρωα προς το περιβάλλον που του γεφυρώνει το χρονικό χάσμα.

Δ.Μ.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 11:00

Φιλανθρωπία / Filantropica

του Nae Caranfil (Ρουμανία/Γαλλία, 2001)

Το πρόβλημα των ζητιάνων στη Ρουμανία είναι ένα από τα πιο δυσεπίλυτα. Μην περιμένετε όμως εδώ να δείτε μόνο το γνωστό στερεότυπο του επαίτη - ένας κακοντυμένος, στα όρια της εξαθλίωσης ηλικιωμένος ο οποίος δεν διστάζει να γίνει φορτικός. Δεν είναι αυτή η περίπτωση του κεντρικού χαρακτήρα στην ταινία. Καθηγητής φιλόλογος σ' ένα λύκειο, ο ήρωας θα βρεθεί ξαφνικά μπλεγμένος στα δίκτυα του έρωτα. Καθώς το αντικείμενο του πόθου είναι μια αρκετά νεώτερή του καλλονή, γρήγορα θα βρεθεί αντιμέτωπος με τις οικονομικές απαιτήσεις αυτής της σχέσης. Από το οικονομικό αδιέξοδο θα τον βγάλει ο Don Pere, ένας ευφυής "δημιουργός" ζητιάνων: κατασκευάζει τους μύθους, που οι επαίτες προβάλλουν προς το απαιτητικό τους κοινό, για να το συγκινήσουν και να κάψουν τις αντιστάσεις του. Ιδιοφυής και εφευρετικός ο Don Pere θα "δημιουργήσει" ένα μύθο για τον καθηγητή (και φιλόδοξο συγγραφέα). Εκμεταλλευόμενη το μοτίβο της απάτης - η επαίτεια δεν είναι παρά μια μορφή εξαπάτησης - η σκηνοθεσία στήνει παγίδες στον αφελή ήρωα. Έχοντας διαρρήξει τους δεσμούς με το παρελθόν του, υποκύπτοντας στην σαγήνη του χρήματος, στην παραφορά του έρωτα και τέλος στη διάθεση του για φιλανθρωπία, ο ήρωας θα βρεθεί αντιμέτωπος με το ψέμα και την απάτη. Για να ανακαλύψει ότι πολύ κοντά στην καταστροφή συχνά βρίσκεται η σωτηρία. Διανθισμένη από κωμικά επεισόδια που στηρίζονται πάνω στις καταστάσεις φιλανθρωπίας, η αφήγηση αποκαλύπτει τους μηχανισμούς της επαίτειας. Όμως πάνω απ' όλα η ταινία είναι ένα οξύ, δεικτικό σχόλιο για κοινωνίες σε κατάσταση κρίσης: εκεί δηλαδή που υπάρχουν μόνο πρίγκιπες και ζητιάνοι (και ενδιάμεσα βρίσκονται μόνο αδέσποτα σκυλιά).

Μια σαρκαστική, ειρωνική προσέγγιση σ' ένα κοινωνικό πρόβλημα της Ρουμανίας, επιχειρεί η σκηνοθεσία σ' αυτή την ταινία

Δ.Μ.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 17:30

DIGITAL
VIDEO

e-cinema. D-cinema. Micro-cinema.
(Mas doulevoun cinema.)

Είναι καλύτερο το ψηφιακό σινεμά από τα 35 χιλιοστά; Πως θα κάνουμε transfer; Τι σημαίνει αμιγής ψηφιακή επεξεργασία; Γιατί να τα προβάλλω ψηφιακά; Μπορώ να φτιάξω μια αξιοπρεπή αίθουσα ψηφιακού κινηματογράφου χωρίς να επιβαρυνθεί το ...ισοζύγιο της χώρας; Στο AMY DV έχουμε αρκετές από τις απαντήσεις για τα νέα αυτά εργαλεία.

Τις φιλοσοφικές συζητήσεις πριν ή μετά την εκδήλωση μας την Δευτέρα 11/11, 11-13, στον ΟΛΘ Αποθήκη Γ

«Ο Digital Projections 28x είναι το πιο φωτεινό προβολείο στον κόσμο. Χάρη στην μοναδική τεχνολογία καινοτομία της εταιρείας, στη καλύτερο contrast ratio στον κόσμο. Και με τεχνολογία inverse telecine που αντιστέκεται σε συμπίεση με την Digital media να ελαττώνει το άδικο της πιο σημαντική κινηματογραφική εικόνα στις προβολές σας»

www.digitalprojection.com

AMY SA - Digital Video
Trias 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000, Fax.: 003 010 6133301,
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydv

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΘΕΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΜΑΣ
ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ,
ΔΙΑΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΕΤΣΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΑΡΤΕ ΘΕΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΣΑΣ...

viewmaster

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 33, ΤΚ 546 40, 0310 886 286
ΠΑΣΑΛΙΔΗ 147, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΚ 551 33, 0310 444 362
ΟΛΥΜΠΟΥ 112 & ΙΑΣΩΝΙΔΗ, ΤΚ 546 35, 0310 226 313
ΣΕΡΡΕΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 52, ΤΚ 621 25, ΤΗΛ. 03210 59 139
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ 13 & ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ, ΤΚ 621 22, 03210 56 077

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 546 22 - Τηλ. 0310-204748
Βιζυηνού 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 30 - Τηλ. 0310-968600

complete collections of:

classics
independent
cult

ALMODOVAR * CASSAVETES

EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA

TARKOVSKY * JODOROWSKI

FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG

WOODY ALLEN * JARMUSCH

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσιουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα
ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.

και στο τηλέφωνο 0310 228 300

LANCIA

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Όαση / Oasis

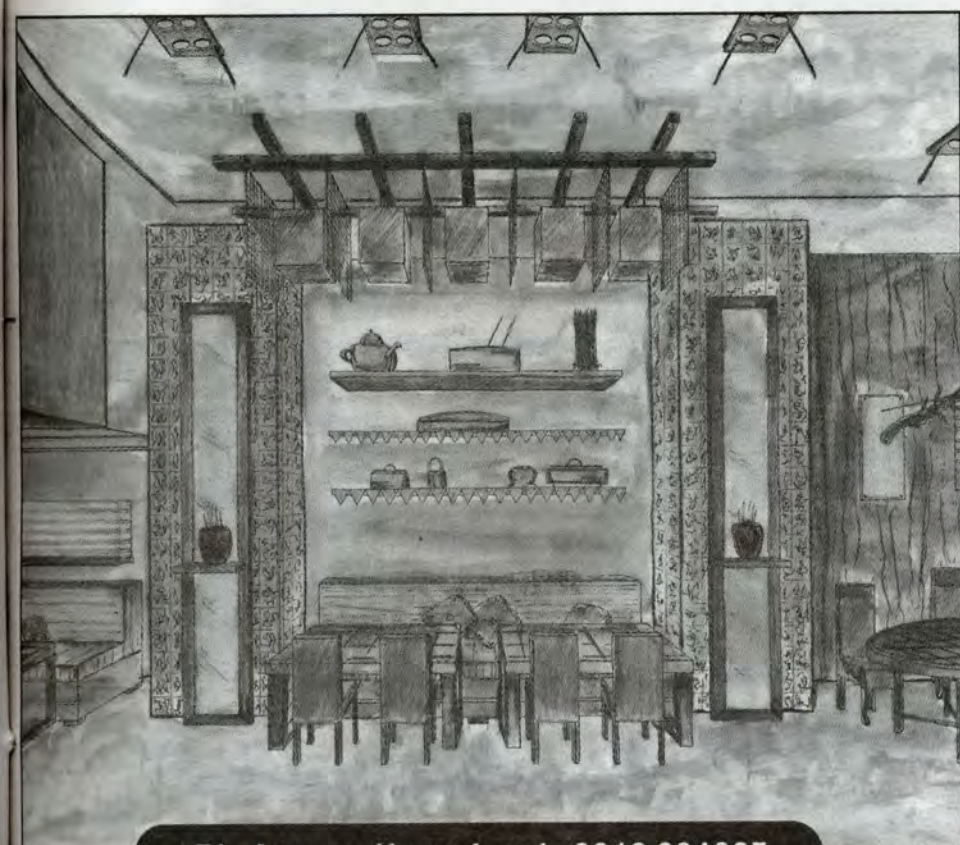
του Lee Chang-dong (Κορέα, 2002)

Ο Jong-Du είναι ένας πρώην κατάδικος. Η οικογένειά του τον αντιμετωπίζει με περιφρόνηση- είναι το "μαύρο πρόβατο". Δυόμισι χρόνια φυλακή και τρεις καταδίκες (για επίθεση, απόπειρα βιασμού και φόνο εξ' αμελείας) είναι ο απολογισμός της ζωής του. Μία επίσκεψη στην οικογένειά του θύματος θα τον αλλάξει. Θα συναντήσει τον έρωτα της ζωής του. Η Gong-Ju είναι αδιάφορη, έχει κινητικά προβλήματα και δυσκολεύεται να μιλήσει. Βρίσκεται συνεχώς κλεισμένη μέσα στο μικρό διαμέρισμα. Η γνωριμία τους θα ξεκινήσει με τρόπο άσχημο (ο Jong-Du θα προσπαθήσει να την βιάσει) όμως γρήγορα τα αισθήματα συμπαιδείας και αμοιβαίας έλξης θα έρθουν στην επιφάνεια. Οι δύο τους θα ζήσουν έναν έρωτα απαγορευμένο και για τον κοινωνικό τους περίγυρο αδιανόητο. Αντιμετωπίζοντας την προκατάληψη και την απάρεσκεια των οικογενειών τους ο Jong-Du και η Gong-Ju γρήγορα θα βρεθούν μπροστά σε εμπόδια ανυπέρβλητα. Όμως μόνο προσωρινά θα καμφθούν. Η δύναμη της αγάπης θα συντρίψει τις αντιστάσεις... Όπως οι σκιές από τα δένδρα σκοτεινιάζουν τον πίνακα στο δωμάτιο της Gong-Du έτσι και οι κοινωνικές προκαταλήψεις ρίχνουν βαριά την σκιά τους πάνω στους δύο ερωτευμένους. Όμως ποτέ δεν σκιάζουν τα αισθήματα τους -παραμένουν πάντα σταθερά προσηλωμένοι ο ένας προς τον άλλο, αυτό που σκιάζουν είναι την θέση τους μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Σ' αυτή την ταινία μπορούμε να ανακαλύψουμε την βαθύτερη ουσία του έρωτα και της σαρκικής επιθυμίας: την δημιουργία δηλαδή ενός κλειστού σύμπαντος όπου οι ερωτευμένοι έχουν την μορφή που δίνουν οι ίδιοι στον εαυτό τους και στον άλλο -και όχι την μορφή που δίνει ένας τρίτος. Την στιγμή που Gong-Ju φαντασιώνει είναι αποκαλυπτική: καμιά αναπηρία δεν την κρατά πλέον δέσμια στο αναπηρικό καροτσάκι- τώρα μπορεί να χορεύει με τον αγαπημένο της. Ο κόσμος του έρωτα και της φαντασίας έχει τους δικούς του νόμους και κανόνες. Και σ' αυτό τον κόσμο ο Jong-Du (ο Στρατηγός) και η Gong-Ju (η Πριγκίπισσα) είναι υπήκοοι.

Βραβευμένη στο Φεστιβάλ της Βενετίας (2002) η ταινία περιγράφει το μεγαλείο ενός αντισυμβατικού έρωτα και τις αντιδράσεις που αυτός προκαλεί.

Δευτέρα 11 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 13:00

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

mojo
Lunch & Dinner

Lee Chang-dong

Να κοιτάξουμε προς τον εαυτό μας (και όχι μόνο)

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ Η ΦΑΝΤΑΣΙΩΣΗ

Μ' αρέσουν τα ανθρώπινα ελαττώματα ή οι άνθρωποι με ελαττώματα, ανεξάρτητα από πού αυτά τα ελαττώματα προέρχονται -είτε από την κοινωνία είτε από τον χαρακτήρα του κάθε προσώπου. Ίσως επειδή και εγώ ο ίδιος είμαι ένας απ' αυτούς τους ανθρώπους με ελαττώματα. Δεν με προσελκύει κάποιος cool, ικανός, άφογος και διαπρεπής. Δεν αισθάνομαι φιλικός απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους.

Ο έρωτας είναι μια φαντασίωση που μόνο δύο άνθρωποι στον κόσμο μπορούν να βιώσουν. Όπως δεν μπορούμε να δούμε τι ονειρεύονται οι άλλοι -κανένας άλλος, παρά μόνο αυτοί οι δυο, δεν μπορεί να κατανοήσουν την ουσία του έρωτα: η οποία είναι η φαντασίωση. Σ' αυτό το σημείο ο έρωτας ορισμένες φορές βρίσκεται σε ασυμφωνία με την κοινωνία και αποκτά μια τραγική διάσταση. Στην ταινία *Όαση* οι δύο ερωτευμένοι ήρωες ίσως φαίνονται ασυνήθιστοι, όμως ήθελα να απεικονίσω μια παγκόσμια προσέγγιση προς τον έρωτα διαμέσου των δύο, μ' ένα τρόπο έντιμο και απλό. Από την στιγμή που βιώνουν την φαντασίωση που λέγεται "έρωτας" η βασική σύγκρουση ανάμεσα στον "έρωτα" και την "πραγματικότητα" δημιουργεί πικρά αισθήματα. Οι άνθρωποι έχουν συνείδηση ότι ο έρωτας είναι άφρονος και παράτολμος, ωστόσο παρ' όλα αυτά προσπαθούν πολύ να το κάνουν κάτι προσωπικό και αληθινό. Σ' αυτή την ταινία υπάρχει μια ιστορία για ένα "ηλίθιο" ζευγάρι που προσπαθεί να πραγματοποιήσει αυτή την συνηθισμένη φαντασίωση. Όμως όλοι οι ερωτευμένοι είναι κατά κάποιο τρόπο ηλίθιοι. Έτσι δεν είναι;

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ Ή ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Από τότε που ήμουν παιδί θεωρούσα ότι είμαι συγγραφέας. Δεν είναι μεγάλο πράγμα να είσαι συγγραφέας: απλώς κατανοείς τον κόσμο μέσω των βιβλίων. Στον πραγματικό κόσμο δεν αισθανόμουν να έχω πολύ σχέση με τους άλλους, φίλους ή ενήλικες. Το ίδιο συμβαίνει και τώρα που είμαι σκηνοθέτης: μόνο τα ρούχα είναι διαφορετικά.

Κάθε καλλιτέχνης θέλει η ιστορία του να ακουστεί από όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Το να 'σαι σήμερα συγγραφέας είναι κάτι πολύ μοναχικό. Όταν έγραφα το ελάχιστο 3.000 ή περισσότερο 30.000 αναγνώστες διάβαζαν τα μυθιστορήματά μου. Συγκρίνετε αυτά τα νούμερα με τις 500.000 θεατές που είδαν την ταινία στις αίθουσες (σ.τ.μ. ο σκηνοθέτης αναφέρεται στην Κορέα).

Η ΛΕΠΤΟΛΟΓΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Αυτό που το κοινό μπορεί να δει αμέσως είναι σημαντικό. Όμως εξίσου σημαντικό είναι και αυτό που δεν μπορούν να δουν εύκολα. Όσο και υπέροχα αν αισθάνεται ένας χαρακτήρας, αν υπάρχει κάποιος στο πίσω μέρος του πλάνου, στο βάθος του δρόμου, και φαίνεται να έχει δυσάρεστη όψη, τότε χαλάει η διάθεση. Όταν επιλέγω τέτοια στοιχεία, κάποιος μπορεί να θεωρούν ότι είμαι λεπτολόγος. Όμως πιστεύω ότι αυτά τα στοιχεία είναι σημαντικά.

ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

Μου φαίνεται ότι οι χολιγουντιανές ταινίες σκοπό έχουν να απομακρύνουν τους θεατές από την πραγματικότητα: αναπτύσσουν όλο και περισσότεροι πιο περίτεχνες μεθόδους για να κάνουν τους θεατές να ξεχάσουν την πραγματικότητα. Ωστόσο όταν ο κινηματογράφος εφευρέθηκε είχε μια ψυχαγωγική λειτουργία, επίσης όμως αντιπροσώπευε μια επιθυμία για την καταγραφή και σύλληψη της πραγματικότητας. Αυτή είναι μια σύγκρουση που έρχεται σε μας από τις απαρχές του κινηματογράφου. Σήμερα, πιστεύω, ότι γέρνει πολύ περισσότερο προς την μια κατεύθυνση. Προσπαθώ να ισορροπήσω: κοιτάζοντας προς τον εαυτό μας, παρά ξεχνώντας τον εαυτό μας στις ταινίες.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η κινηματογραφική βιομηχανία φαίνεται λαμπερή επειδή τα πρόσωπα είναι αναγνωρίσιμα και τα ονόματα γίνονται γνωστά. Όμως αν κοιτάξεις αυτόν τον κόσμο από πιο κοντά, είναι ένας κόσμος μίζερος. Είναι σαν το glossy χαρτί στο οποίο συνηθίζεται να τυπώνονται τα γυναικεία περιοδικά. Μοιάζει υπέροχο, ωστόσο δεν μπορείς να κάνεις πολλά πράγματα μ' αυτό το χαρτί. Δεν μπορείς να το χρησιμοποιήσεις ούτε για να σκουπιστείς.

Η ΚΟΡΕΑ

Η αντίληψη ότι ένα άτομο είναι αθώο, αλλά η κοινωνία είναι κακιά, δεν είναι για μένα πειστική. Κανένας Κορεάτης δεν είναι απαλλαγμένος της ευθύνης για τα προβλήματα της Κορεατικής κοινωνίας. Ιδιαίτερα η γενιά μου που έχει διαμορφώσει τα πράγματα. Τώρα που έχω μεγαλώσει βρίσκω τον εαυτό μου να γίνεται ό,τι θεωρούσα στο παρελθόν παράξενο ή απίστευτο. Πριν ασκήσουμε κριτική στην κοινωνία θα πρέπει να ασκήσουμε κριτική στους εαυτούς μας.

ΝΕΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ

Συχνά σπουδαστές έρχονται κουβαλώντας την τεχνολογία και τις μεθόδους της σκηνοθεσίας και εμμένουν σ' αυτές απόλυτα. Όμως οι ταινίες είναι ένας άλλος τρόπος για να κατανοήσουμε την ζωή. Οι μέθοδοι δεν είναι περισσότερο σημαντικοί από την κατανόηση της ζωής.

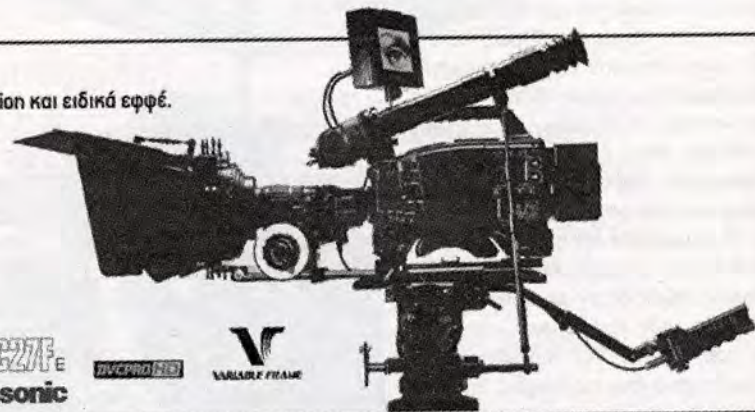
Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος
Η επόμενη μέρα...

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.
Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής
frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).
Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την
τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.
Λευκά και μαύρα, σκιές και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

HDV27E
Panasonic

DVCPRD HD

V
VARIABLE FRAME

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας
από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος
χρώματος 10 bit.
Μοντάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E.,
αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του Digital Cinematography.

Eagle Research A.E.
Βουλιαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 http://www.eagle.gr

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHILE SHOOTING

ΤΟ EDITPRO HD/M ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

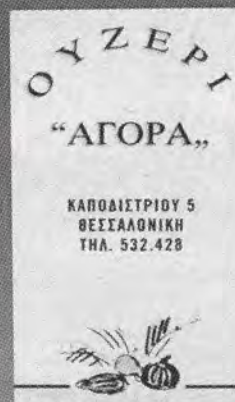
Αποκλειστική διύκηση για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETA DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ΓΙΑ ΚΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

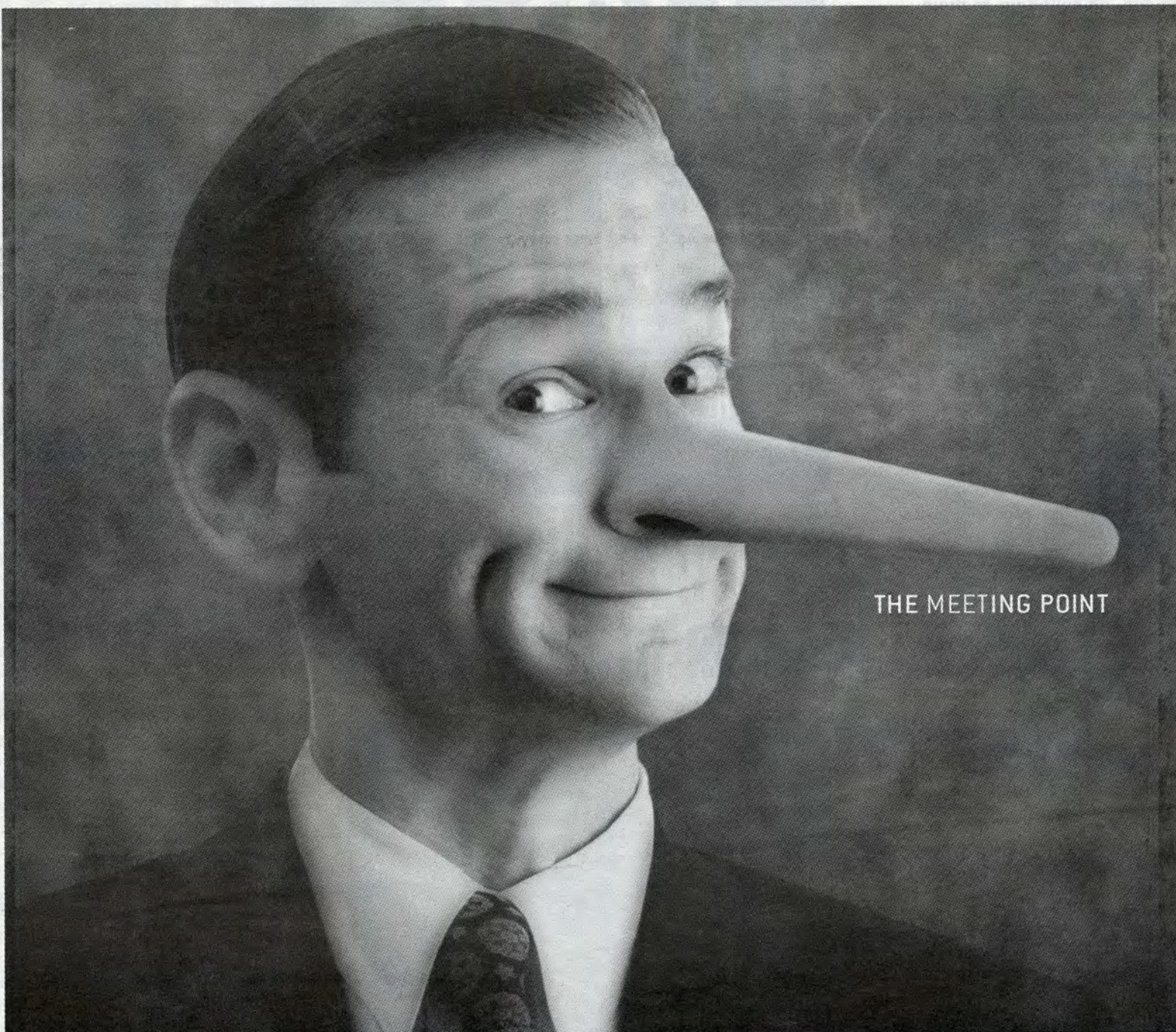

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ.0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

THE MEETING POINT
CREATOR S.A.

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύοσμος • 562 24 Εύοσμος • Τηλ.: 0310 774518

SOCIAL
♦ C A F E ♦

Orange and green passes, staff and journalist cards, tickets, invitations 'all of these are stressing us out. Everyone feels surely what the other person has must be better, a golden ticket to film paradise, or at least a way to squeeze into sold-out films. The entrance numbers are high, matching last year's figures (7,800 entries in the first two days). So many people were trying to get into Mexican comedy 'Esmeralda Comes By Night' the other night, that a short shouting match broke out. It's only cinema, yeah, but sometimes it doesn't feel like it.

What's Done is Done

On Saturday, Bob Rafelson was on hand to present - if not watch - his 1970 film "Five Easy Pieces". With his family looking on proudly, he addressed the crowd: "I have not seen this film since the day I finished it - nor any of the films I've made." After a film is made, he believes it "belongs to the audience." Experience has taught him to ignore reactions. Before the screening, Rafelson talked about why his production company was formed. It was an effort to emulate the spirit of European directors like De Sica, and give America "a personal cinema". Rafelson said: "Let's try it and see who we are." After the director left, "Five Easy Pieces" rolled. Jack Nicholson's no-good former pianist Robert won't be easy to forget. There are memorable comic moments (jumping onto the back of a truck to play the piano), cruel womanising (with his girlfriend pregnant, he has ecstatic sex with Sally Struthers instead) and an unexpected Nicholson weep.

Nobody Owns Pasolini

Young people, government-free filmmaking and Pasolini were among the subjects Aurelio Grimaldi tackled in yesterday's press conference. Meanwhile, the leading lady of his film "Iris" played with her plastic dolls. The young star, it turns out, is his daughter Arancia. "Iris" was a family production, with a screenplay co-written by Anna Maria Coglitore, who is married to the director. Unlike most of his colleagues, Grimaldi doesn't rely on state funding. Though he considers himself a realist, fact and fiction blend in three of his films on Pier Paolo Pasolini. This became a touchy matter with Pasolini's friends in "Nerolio" (about the director's last days). The talkative Grimaldi noted, however, that no one has a monopoly on Pasolini's life. Pasolini's nightly cruises for young men was a solo endeavour. Since the boys never talked, what went on remains a mystery. "Cinema supplements reality," Grimaldi added. Before directing, Grimaldi was a teacher for 12 years, including a stint at a jail for juvenile delinquents. His films have travelled a lot. In Japan one film was censored with "little clouds" covering nude body parts. Next stop: South Africa. "Iris" plays today at 2.30pm and his "Rosa Funzeca" at 2pm.

Regional Women Make Films

The two new International Competition films today are from Greece's neighbours. First, Hanna Slack's Slovenian production "Blind Spot" plays at 2pm. It's about a woman who helps a friend kick heroin. Then, at 7.30pm, Czech/Slovak production "Some Secrets", directed by Alice Nellis, looks at a family five months after the father's death.

Filmmaking Recipe: Humor + a System

Korean director Hong Sang-Soo talked about his work, personality and strange sense of humor yesterday. As for the latter, he didn't realise he had it, until he was 25 and a professor wrote a recommendation. "I had thought I was serious, sometimes nasty," the director said. Then people started to find amusing things in his films. He is inspired by quirky details - like the time a car stopped in front of him, containing his friend and his bride, who is 20 years younger. Tinges of jealousy, but mainly curiosity, drove him to consider how this event came about and led to a film. His interesting "system" during production involves giving actors their dialogue and action instructions on the day of the shoot. Minimalism is something that he's always gravitated towards. With a cigarette dangling from his fingers, the Korean innovator shared thoughts on his poor

FIRST P R O T O P L A N O SHOT

43rd THESSALONIKI FILM FESTIVAL

MONDAY 11 NOVEMBER 2002 • N. 116

Only Film Fanatics Need Apply

Jean-François Stevan and Michel Denepeles

Dimitri Eipides and Hong Sang Soo

Dimitri Eipides and Anna Maria Coglitore

memory and globalisation. When societies become too large, he said of the latter, they lose their flavour. Speaking of which, Korea's strict protection of local film is under siege: some people don't like the fact that 45% of films released must be Korean. Personally speaking, he said, "Being free used to be an obsession, [which became] another form of oppression."

Don't Be Afraid

For at least two Thessaloniki kids, yesterday's screening of "Spirited Away" was their first. At the advice of the nursery teacher, one mother brought her children to the Japanese animation. When the heroine's adventures began, the room filled with chatter. "I'm scared!" a little voice repeated. "Poor girl!" another announced. Parents turned into pigs, eight-armed men and loads of ghosts. Scary, yes. But, though some kids couldn't read subtitles yet, they all burst into laughter when the scared heroine ran smack into a wall.

Dance onto the Big Screen

Director Yiannis Dalianides is going to be honoured tonight at 8pm at the Pavlos Zannas cinema, followed by a screening of his 1965 musical comedy "Girls for Kissing". Dalianides is an important figure in Greece's Golden Age (1960s, 1970s), when hit plays became black and white blockbusters (with company Finos Film prominent). This song-and-dance man is from Thessaloniki. Dalianides worked as a dancer/choreographer in musical theatre initially, after being trained in Thessaloniki and Vienna. He appeared in a film for the first time in 1949 and devoted himself to screenwriting nine years later. Dalianides' diverse body of work began with his 1959 directing debut.

Don't Mix Up Your Husbands

Bright and early today (11.30am), the Jaime Humberto Hermosillo tribute continues with the Mexican Almodovar's second film "Dona Herlinda and Her Son", about a mother who wants her neurosurgeon son to marry, only he's gay. The same theme popped up in his "Esmeralda Comes by Night". Esmeralda, the polygamous nurse, charmed audiences with her saintly smile and horny police examiner.

Sample Today's Films

Some of New Horizons' offerings today include "This is Not a Love Song" (11pm, two solitary folk leave prison and find tragedy) and "K" (2pm, marriage, penal colonies and fratricide mix) - not to mention more of intriguing Shirin Neshat (5pm). The Balkan section offers Croatian "God Forbid Greater Evil" (11am, the life of an 11-year-old in the 1960s) and "Philanthropy" (5.30pm, an aspiring Romanian writer can't get past the first paragraph). "Oasis" (1pm, a man with a child's mind leaves prison and meets his victim's daughter) is the Asian Vision film of the day. Meanwhile, Thessaloniki welcomed Nan T. Achnas, director of "Whispering Sands". The visit was made possible by the Asia-Europe Foundation, through its ASEP Cultural Grant. New local films include Nikos Zervos' murder mystery and Costas Sfikas' latest metaphysical/social/political contemplation. Orgasmic Cinema continues with "Empire" at 1.30am.

Listening in on the Buzz

At the opening of the Melina Mercouri poster exhibition yesterday, her husband Jules Dassin reminded the festival that "love travels". He was touched by the images of his wife from around the world. The ongoing Greek love affair with Cuba continues with documentary "Cuban Neighbour" (5pm today). One of its most interesting characters is a dark-skinned Greek/Cuban bouzouki teacher, who wants to fuse both countries' music. Marco Bellochio's health has kept him from jury president duties, like yesterday's short presentation of a diverse international jury, but Thessaloniki looks forward to welcoming him soon. Today's press conferences include: E-magic (11am), Amy/E-magic (12am), ERT (Hellenic State Television, 1pm) and Shirin Neshat (2pm). PS-Don't be afraid to ask questions!

Angelike Com

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 116 ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΔΑΓΑ ΚΟΖΑΝΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΛΑΝΑΚΗΣ, ΣΤΗΡΗΣ ΜΙΛΑΝΑΚΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΤΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΣΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

